

Dziennik Urzędowy L 191

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

22 lipca 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2011/443/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 czerwca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania 1

Umowa o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania..... 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 715/2011 z dnia 19 lipca 2011 r. zmieniające po raz piątnasty rozporządzenie Rady (WE) nr 1763/2004 nakładające określone środki ograniczające dla wsparcia skutecznego wykonania mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTK) 19

DECYZJE

2011/444/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 12 lipca 2011 r. określająca dla Sekretariatu Generalnego Rady organ powołujący i organ właściwy do zawierania umów o pracę oraz uchylająca decyzję 2006/491/WE, Euratom 21

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2011/445/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 12 lipca 2011 r. upoważniająca Niemcy do stosowania obniżonej stawki podatku od energii elektrycznej w odniesieniu do energii elektrycznej dostarczanej bezpośrednio na statki zacumowane w porcie („energia elektryczna pobierana z lądu”) zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE 22

2011/446/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 11 lipca 2011 r. w sprawie wkładu finansowego Unii w programy krajowe 15 państw członkowskich (Bułgaria, Niemcy, Estonia, Irlandia, Francja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Malta, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia i Finlandia) na rzecz gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa w 2011 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4918)..... 23

2011/447/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie sprostowania decyzji 2010/152/UE wyłączającej z finansowania przez Unię Europejską niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 5139) 25

POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNE

- ★ Porozumienie między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską w sprawie utworzenia „Rejestru służącego przejrzystości” dotyczącego organizacji i samozatrudnionych osób, zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki Unii Europejskiej 29

Sprostowania

- ★ Protokół o sprostowaniu do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, podpisanej w Brukseli dnia 6 października 2010 r. (Dz.U. L 127 z 14.5.2011)..... 39

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 20 czerwca 2011 r.

w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

(2011/443/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska posiada kompetencje w sprawach przyjmowania środków dotyczących ochrony i kontroli zasobów rybołówstwa, zarządzania tymi zasobami oraz w sprawach zawierania umów z państwami trzecimi, a także w ramach organizacji międzynarodowych.
- (2) Unia Europejska jest umawiającą się stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 10 grudnia 1982 r., która wymaga, między innymi, aby wszyscy członkowie społeczności międzynarodowej współpracowali na rzecz ochrony biologicznych zasobów mórz i zarządzania nimi.
- (3) Unia Europejska i jej państwa członkowskie są umawiającymi się stronami Umowy z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi, która weszła w życie z dniem 11 grudnia 2001 r.
- (4) Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Żywności i Rolnictwa (FAO), w trakcie obrad trzydziestej szóstej sesji, która odbyła się w Rzymie w dniach 18–23 listopada 2009 r., zatwierdziła Umowę o środkach stosowanych przez państwo portu

w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (zwaną dalej „Umową”) na mocy art. XIV ust. 1 Konstytucji FAO, do przedstawienia członkom FAO.

- (5) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 22 listopada 2009 r., z zastrzeżeniem zawarcia jej w późniejszym terminie.
- (6) Unia odgrywa znaczącą rolę w dziedzinie międzynarodowego rybołówstwa i jest jednym z głównych światowych rynków zbytu dla produktów rybołówstwa; odegranie skutecznej roli w procesie wdrażania Umowy oraz jej zatwierdzenie leży zatem w interesie Unii Europejskiej.
- (7) Należy zatem zatwierdzić Umowę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Umowę o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (zwaną dalej „Umową”).

Tekst Umowy oraz deklaracji dotyczącej kompetencji Unii są dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby uprawnione do złożenia w imieniu Unii instrumentu zatwierdzenia Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, będącego depozytariuszem Umowy zgodnie z art. 26 Umowy wraz z deklaracją dotyczącą kompetencji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 20 czerwca 2011 r.

W imieniu Rady
MATOLCSY Gy.
Przewodniczący

TŁUMACZENIE

UMOWA

o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywaniu i eliminowaniu

PREAMBUŁA

STRONY NINIEJSZEJ UMOWY,

GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONE trwającymi nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami oraz wywołanymi przez nie szkodami w zasobach ryb i ekosystemie morskim oraz ich niekorzystnym wpływem na warunki życia przestrzegających prawa rybaków, a także wzrastającą koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa zaopatrzenia w żywność na skalę światową,

ŚWIADOME roli odgrywanej przez państwo portu w zakresie przyjmowania skutecznych środków wspierających zrównoważone wykorzystanie i długoterminową ochronę żywych zasobów morza,

UZNAJĄC, że największa odpowiedzialność za realizację środków służących walce z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami powinna spoczywać na państwach bandery, a środki te powinny czynić użytek ze wszystkich możliwych narzędzi prawa zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym ze środków stosowanych przez państwa portu i przez państwa nadbrzeżne, środków rynkowych oraz środków przeciwdziałających wspieraniu przez obywateli nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz ich uczestnictwu w tych połowach,

UZNAJĄC, że środki stosowane przez państwo portu stanowią mocne i opłacalne narzędzie zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywaniu i eliminowaniu,

ŚWIADOME konieczności poprawy koordynacji na szczeblu regionalnym i ponadregionalnym w celu zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów przy pomocy środków stosowanych przez państwo portu,

ZAUWAŻAJĄC istnienie szybko rozwijających się technologii komunikacyjnych, baz danych, sieci i archiwów światowych wspomagających środki stosowane przez państwa portu,

UZNAJĄC konieczność udzielenia wsparcia państwom rozwijającym się w zakresie przyjęcia i wdrożenia środków stosowanych przez państwo portu,

ODNOTOWUJĄC wezwania społeczności międzynarodowej na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym za pośrednictwem Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych i Komitetu ds. Rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, zwanej dalej FAO, do ustanowienia wiążącego międzynarodowego instrumentu dotyczącego norm minimalnych dla środków stosowanych przez państwo portu, w oparciu o międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywaniu i eliminowaniu z 2001 r. oraz o modelowy program FAO dotyczący środków stosowanych przez państwo portu w celu zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów z 2005 r.,

PAMIĘTAJĄC, że sprawując suwerenną władzę na portami położonymi na ich terytoriach, państwa mogą przyjmować surowsze środki, zgodnie z prawem międzynarodowym,

POWOŁUJĄC SIĘ na stosowne postanowienia Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., zwanej dalej konwencją,

POWOŁUJĄC SIĘ na Umowę w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z dnia 4 grudnia 1995 r., Umowę o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z dnia 24 listopada 1993 r. oraz na Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa FAO z 1995 r.,

UZNAJĄC konieczność zawarcia międzynarodowej umowy w ramach FAO, na mocy art. XIV Konstytucji FAO,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

i stosowane zgodnie z właściwymi przepisami prawa międzynarodowego, w tym środki uwzględnione w konwencji;

CZĘŚĆ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Stosowane terminy

Na użytek niniejszej Umowy:

a) „środki ochrony i zarządzania” oznaczają środki ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi przyjmowane

b) „ryby” oznaczają wszystkie gatunki żywych zasobów morza, przetworzone lub nie;

c) „połowy” oznaczają poszukiwanie, nęcenie, lokalizację, połów lub wszelkie inne działania, co do których można rozsądnie oczekiwać, że ich skutkiem może być zanęcenie, lokalizacja, poławianie, wybieranie lub pozyskiwanie ryb;

- d) „działania związane z połowami” oznaczają dowolne czynności w ramach wspierania połowów lub przygotowań do nich, w tym wyładunek, pakowanie, przetwarzanie, przeładunek lub przewóz ryb, których wcześniej nie wyładowano w porcie, jak również zaopatrywanie w personel, paliwo, narzędzia i inne zasoby na morzu;
- e) „nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy” odnoszą się do działań opisanych w ust. 3 międzynarodowego planu działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania z 2001 r., zwanych dalej połowami NNN;
- f) „Strona” oznacza państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej, która wyraziła zgodę na związanie się niniejszą Umową i wobec której niniejsza Umowa obowiązuje;
- g) „port” obejmuje terminale zewnętrzne i inne obiekty służące do wyładunku, przeładunku, pakowania, przetwarzania, uzupełniania paliwa lub zapasów;
- h) „regionalna organizacja integracji gospodarczej” oznacza regionalną organizację integracji gospodarczej, na rzecz której jej państwa członkowskie przekazały kompetencje w sprawach objętych niniejszą Umową, w tym prawo do podejmowania decyzji wiążących te państwa członkowskie w zakresie tych spraw;
- i) „regionalna organizacja ds. rybołówstwa” oznacza odpowiednio międzyrządową organizację lub organ ds. rybołówstwa posiadające kompetencje do przyjmowania stosownych środków ochrony i zarządzania; oraz
- j) „statek” oznacza dowolny statek, okręt innego rodzaju lub łódź wykorzystywane, wyposażone w celu wykorzystania lub przeznaczone do wykorzystania do połowów lub działań związanych z połowami.

Artykuł 2

Cel

Celem niniejszej Umowy jest zapobieganie połowom NNN oraz ich powstrzymywanie i eliminowanie poprzez wdrożenie skutecznych środków stosowanych przez państwo portu i jednocześnie zapewnienie długofalowej ochrony i zrównoważonego wykorzystania żywych zasobów morza i ekosystemów morskich.

Artykuł 3

Stosowanie

1. Działając jako państwo portu, każda Strona stosuje niniejszą Umowę w stosunku do statków nieuprawnionych do pływania pod jej banderą, które zamierzają wpłynąć do jej portów lub przebywają w jednym z jej portów, z wyłączeniem:

- a) statków państwa sąsiedniego uprawiających rybołówstwo tradycyjne na potrzeby własnego utrzymania, pod warunkiem że państwo portu i państwo bandery współpracują

w celu upewnienia się, że dany statek nie uczestniczy w połowach NNN lub w działaniach związanych z połowami wspierających tego rodzaju połowy; oraz

- b) kontenerowców, które nie przewożą ryb, lub – jeśli je przewożą – są to jedynie ryby, które zostały już wcześniej wyładowane, pod warunkiem że nie ma wyraźnych przesłanek, aby podejrzewać, że dany statek uczestniczył w działaniach związanych z połowami wspierających połowy NNN.

2. Strona, działając jako państwo portu, może zdecydować o niestosowaniu niniejszej Umowy wobec statków, które zostały wycarterowane przez jej obywateli wyłącznie do połowów na obszarach podlegających krajowej jurysdykcji i które otrzymały zgodę tej Strony na prowadzenie działalności na tych obszarach. Statki takie podlegają środkom stosowanym przez tę Stronę, które są równie skuteczne, co środki stosowane wobec statków uprawnionych do pływania pod jej banderą.

3. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do połowów na morzu, które są nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane w rozumieniu art. 1 lit. e) niniejszej Umowy, oraz wobec działań związanych z połowami, które wspierają tego rodzaju połowy.

4. Niniejszą Umowę stosuje się w uczciwy, przejrzysty i niedyskryminacyjny sposób, zgodnie z prawem międzynarodowym.

5. Ze względu na globalny zasięg niniejszej Umowy i jej stosowanie wobec wszystkich portów, Strony propagują stosowanie środków zgodnych z jej postanowieniami wśród wszystkich pozostałych podmiotów. Podmioty, które nie mają innej możliwości przystąpienia do niniejszej Umowy jako jego strona, mogą zobowiązać się do działania zgodnie z jej postanowieniami.

Artykuł 4

Związki z prawem międzynarodowym i innymi instrumentami międzynarodowymi

1. Niniejsza Umowa w żaden sposób nie narusza praw, jurysdykcji i obowiązków Stron na mocy prawa międzynarodowego. W szczególności żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako mające wpływ na:

- a) zwierzchnictwo Stron nad ich wodami wewnętrznymi, wodami archipelagu i wodami terytorialnymi lub ich suwerenne prawa dotyczące należącego do nich szelfu kontynentalnego i wyłącznych stref ekonomicznych;
- b) sprawowanie zwierzchnictwa przez Strony nad portami leżącymi na ich terytorium zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym na prawo do odmowy wejścia do tych portów, a także do przyjęcia środków stosowanych przez państwo portu, które są surowsze od środków przewidzianych w niniejszej Umowie, w tym odpowiednich środków przyjętych na mocy decyzji regionalnej organizacji ds. rybołówstwa.

2. Stosując niniejszą Umowę, Strona nie jest przez to związana środkami lub decyzjami jakiegokolwiek regionalnej organizacji ds. rybołówstwa, której nie jest członkiem, ani tych środków lub decyzji nie uznaje.

3. Strona w żadnym wypadku nie jest zobowiązana na mocy niniejszej Umowy do nadawania skuteczności środkiem lub decyzjom regionalnych organizacji ds. rybołówstwa, jeżeli te środki lub decyzje nie zostały przyjęte zgodnie z prawem międzynarodowym.

4. Niniejsza Umowa jest interpretowana i stosowana zgodnie z prawem międzynarodowym z uwzględnieniem obowiązujących przepisów i norm międzynarodowych, w tym przepisów i norm przyjętych przez Międzynarodową Organizację Morską, oraz innych instrumentów międzynarodowych.

5. Strony w dobrej wierze wypełniają zobowiązania przyjęte na mocy niniejszej Umowy oraz korzystają z praw uznanych w niniejszej Umowie w sposób nieprowadzący do ich nadużycia.

Artykuł 5

Integracja i koordynacja na szczeblu krajowym

Każda Strona, w najszerszym możliwym zakresie, podejmuje się:

- a) integracji lub koordynacji stosowanych przez państwo portu środków związanych z rybołówstwem z szerszym systemem kontroli przeprowadzanych przez państwo portu;
- b) integracji środków stosowanych przez państwo portu z innymi środkami w celu zapobiegania, powstrzymywania i eliminowania połowów NNN oraz działań związanych z połowami wspierającym tego rodzaju połowy, uwzględniając, stosownie do potrzeby, międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania z 2001 r.; oraz
- c) wprowadzania środków wymiany informacji między właściwymi agencjami krajowymi oraz koordynacji działań tych agencji w zakresie stosowania niniejszej Umowy.

Artykuł 6

Współpraca i wymiana informacji

1. W celu wspierania skutecznego stosowania niniejszej Umowy oraz z uwzględnieniem wymogów w zakresie poufności, Strony współpracują i wymieniają informacje z właściwymi państwami, FAO, innymi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, w tym w zakresie środków przyjętych przez te regionalne organizacje ds. rybołówstwa związanych z celem niniejszej Umowy.

2. Każda Strona, w najszerszym możliwym zakresie, podejmuje działania służące wspieraniu środków ochrony i zarządzania przyjmowanych przez inne państwa oraz inne właściwe organizacje międzynarodowe.

3. Strony współpracują, na szczeblu subregionalnym, regionalnym i globalnym, w celu skutecznego stosowania niniejszej Umowy, w tym, we właściwych przypadkach, za pośrednictwem FAO albo regionalnych organizacji lub organów ds. rybołówstwa.

CZĘŚĆ 2

WEJŚCIE DO PORTU

Artykuł 7

Wyznaczanie portów

1. Każda Strona wyznacza porty, o wejście do których mogą starać się statki na mocy niniejszej Umowy, i podaje do wiadomości publicznej ich nazwy. Każda Strona przekazuje FAO wykaz wyznaczonych portów, która podaje ten wykaz do wiadomości publicznej w należyty sposób.

2. Każda Strona, w najszerszym możliwym zakresie, zapewnia, aby każdy wyznaczony port, którego nazwę podano do wiadomości publicznej zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, został odpowiednio przygotowany do przeprowadzania inspekcji na mocy niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Uprzedni wniosek o zezwolenie na wejście do portu

1. Przed udzieleniem zezwolenia na wejście statku do jej portu każda Strona wymaga co najmniej przedstawienia informacji wymienionych w załączniku A.

2. Każda Strona wymaga przedstawienia informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z odpowiednim wyprzedzeniem, które zapewni państwu portu odpowiednią ilość czasu na sprawdzenie tych informacji.

Artykuł 9

Wejście do portu, zezwolenie lub odmowa

1. Po otrzymaniu odpowiednich informacji wymaganych na mocy art. 8, a także wszelkich innych informacji niezbędnych do ustalenia, czy statek proszący o zezwolenie na wejście do portu danej Strony nie uczestniczył w połowach NNN lub działaniach związanych z połowami wspierającym tego rodzaju połowy, każda Strona decyduje czy zezwolić danemu statkowi na wejście do portu czy odmówić mu wejścia do swojego portu, a o swojej decyzji powiadamia statek lub jego przedstawiciela.

2. W przypadku wydania zezwolenia na wejście do portu kapitan lub przedstawiciel statku zobowiązany jest do przedstawienia tego zezwolenia właściwym organom tej Strony po przybyciu statku do portu.

3. W przypadku odmowy zezwolenia każda Strona powiadamia o swojej decyzji, podjętej na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, państwo bandery statku oraz, we właściwych przypadkach i w najszerszym możliwym zakresie, właściwe państwa nadbrzeżne, regionalne organizacje ds. rybołówstwa i inne organizacje międzynarodowe.

4. Nie naruszając ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli Strona dysponuje wystarczającymi dowodami na to, że statek ubiegający się o zezwolenie na wejście do jej portu uczestniczył w połowach NNN lub działaniach związanych z połowami wspierających tego rodzaju połowy, w szczególności, że statek ten został umieszczony na liście statków uczestniczących w tego rodzaju połowach lub działaniach związanych z połowami, przyjętej przez właściwą regionalną organizację ds. rybołówstwa zgodnie z przepisami i procedurami tej organizacji oraz z poszanowaniem prawa międzynarodowego, Strona ta odmawia danemu statkowi zezwolenia na wejście do jej portów, uwzględniając w należyty sposób art. 4 ust. 2 i 3.

5. Niezależnie od ust. 3 i 4 niniejszego artykułu Strona może wydać zezwolenie na wejście do jej portu statkowi, o którym mowa w wymienionych ustępach, wyłącznie w celu przeprowadzenia inspekcji na tym statku i podjęcia innych właściwych działań zgodnych z prawem międzynarodowym, których skuteczność w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz działaniom związanym z połowami wspierającym tego rodzaju połowy, oraz w zakresie ich powstrzymania i eliminowania będzie przynajmniej równa odmowie zezwolenia na wejście do portu.

6. Jeżeli statek, o którym mowa w ust. 4 lub 5 niniejszego artykułu, znalazł się w porcie z jakiegokolwiek innej przyczyny, Strona odmawia temu statkowi możliwości korzystania z jej portów w zakresie wyładunku, przeładunku, pakowania i przetwarzania ryb i w zakresie innych usług portowych, w tym, między innymi, uzupełniania paliwa lub zapasów, prac konserwacyjnych lub prac w suchym doku. Artykuł 11 ust. 2 i 3 stosuje się w takich przypadkach z uwzględnieniem niezbędnych zmian. Odmowa możliwości korzystania z portów w wymienionych przypadkach odbywa się zgodnie z prawem międzynarodowym.

Artykuł 10

Siła wyższa lub niebezpieczeństwo

Niniejsza Umowa nie wpływa na możliwość wejścia statków do portu zgodnie z prawem międzynarodowym w związku z wystąpieniem siły wyższej lub niebezpieczeństwa, ani też nie stoi na przeszkodzie, aby państwo portu zezwoliło na wejście do portu statkowi wyłącznie w celu udzielenia pomocy osobom, jednostkom pływającym lub statkom powietrznym znajdującym się w niebezpieczeństwie.

CZĘŚĆ 3

KORZYSTANIE Z PORTÓW

Artykuł 11

Korzystanie z portów

1. Jeżeli statek wszedł do jednego z portów Strony, Strona ta odmawia temu statkowi, na mocy swoich przepisów oraz zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym na mocy niniejszej Umowy, możliwości korzystania z jej portów w zakresie wyładunku, przeładunku, pakowania i przetwarzania ryb, które nie były wcześniej wyładowywane, oraz w zakresie innych usług portowych, w tym, między innymi, uzupełniania paliwa lub zapasów, prac konserwacyjnych lub prac w suchym doku, jeżeli:

a) Strona ta ustali, że statek ten nie posiada ważnego i obowiązującego zezwolenia na prowadzenie połowów lub działań związanych z połowami wymaganego przez państwo bandery;

b) Strona ta ustali, że statek ten nie posiada ważnego i obowiązującego zezwolenia na prowadzenie połowów lub działań związanych z połowami wymaganego przez państwo nadbrzeżne w odniesieniu do obszarów znajdujących się pod jurysdykcją tego państwa;

c) Strona ta otrzyma wyraźne dowody na to, że ryby znajdujące się na statku trafiły tam wbrew obowiązującym wymogom państwa nadbrzeżnego dotyczącym obszarów znajdujących się pod jurysdykcją tego państwa;

d) dane państwo bandery nie potwierdzi w rozsądnych granicach czasowych, na wniosek państwa portu, że ryby znajdujące się na danym statku trafiły tam zgodnie z obowiązującymi wymogami właściwej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa z uwzględnieniem art. 4 ust. 2 i 3; lub

e) Strona ta dysponuje uzasadnionymi powodami, by uważać, że dany statek w inny sposób uczestniczył w połowach NNN lub działaniach związanych z połowami wspierającymi tego rodzaju połowy, w tym wspierającymi statek, o którym mowa w art. 9 ust. 4, z wyjątkiem sytuacji, w której statek ten jest w stanie wykazać, że:

(i) działał w sposób zgodny z właściwymi środkami ochrony i zarządzania; lub

(ii) w przypadku zaopatrywania w personel, paliwo, narzędzia i inne zasoby na morzu, statek, który był zaopatrywany, nie był w chwili otrzymania zaopatrzenia statkiem, o którym mowa w art. 9 ust. 4.

2. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu Strona nie odmawia statkowi, o którym mowa w wymienionym ustępie, możliwości korzystania z usług portowych:

a) które są kluczowe dla bezpieczeństwa lub zdrowia załogi lub bezpieczeństwa statku, pod warunkiem że statek ten wykaże odpowiednio konieczność skorzystania z tych usług; lub

b) w stosownych przypadkach, dotyczących złomowania danego statku.

3. W przypadku odmowy możliwości korzystania z portu zgodnie z niniejszym artykułem dana Strona bezzwłocznie powiadamia o swojej decyzji państwo bandery i – we właściwych przypadkach – właściwe państwa nadbrzeżne, regionalne organizacje ds. rybołówstwa i inne właściwe organizacje międzynarodowe.

4. Strona wycofuje swoją odmowę możliwości korzystania ze swoich portów na mocy ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do statku, jedynie jeżeli istnieją wystarczające dowody świadczące o tym, że powody, na podstawie których wydano tę odmowę, były niewystarczające lub błędne, lub że przestały występować.

5. Jeżeli Strona wycofała swoją odmowę na mocy ust. 4 niniejszego artykułu, bezzwłocznie powiadamia o tym podmioty, które otrzymały powiadomienie na mocy ust. 3 niniejszego artykułu.

CZĘŚĆ 4

INSPEKcje I DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Artykuł 12

Poziomy inspekcji i ich priorytety

1. Każda Strona przeprowadza inspekcję takiej liczby statków w swoich portach, która jest niezbędna do osiągnięcia rocznego poziomu inspekcji wystarczającego do realizacji celów niniejszej Umowy.

2. Strony dążą do uzgodnienia minimalnych poziomów inspekcji statków poprzez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, FAO lub w inny sposób.

3. Dokonując wyboru statków poddawanych inspekcji, Strony traktują priorytetowo:

- a) statki, którym odmówiono zezwolenia na wejście do portu lub możliwości korzystania z portu zgodnie z niniejszą Umową;
- b) wnioski od innych właściwych Stron, państw lub regionalnych organizacji ds. rybołówstwa o przeprowadzenie inspekcji na określonych statkach, w szczególności jeżeli do wniosków tych dołączono dowody prowadzenia przez dany statek połowów NNN lub działań związanych z połowami wspierających tego rodzaju połowy; oraz
- c) inne statki, w przypadku których istnieją wyraźne powody do podejrzeń, że prowadzą one połowy NNN lub działania związane z połowami wspierające tego rodzaju połowy.

Artykuł 13

Przeprowadzanie inspekcji

1. Każda Strona zapewnia, aby jej inspektorzy przeprowadzali przynajmniej działania określone w załączniku B.

2. Każda Strona, przeprowadzając inspekcje w swoich portach:

- a) zapewnia, aby inspekcje te przeprowadzali odpowiednio wykwalifikowani inspektorzy posiadający odpowiednie upoważnienia, ze szczególnym uwzględnieniem art. 17;
- b) zapewnia, aby przed inspekcją inspektorzy zobowiązani byli do przedstawienia kapitanowi statku właściwych dokumentów określających tożsamość inspektorów;
- c) zapewnia, aby inspektorzy przeprowadzali kontrolę wszystkich istotnych miejsc na statku, ryb znajdujących się na statku, sieci i innych narzędzi, wyposażenia oraz wszelkich dokumentów lub rejestrów znajdujących się na statku, które mogą posłużyć do sprawdzenia, czy przestrzegane są właściwe środki ochrony i zarządzania;
- d) wymaga, aby kapitan statku udzielał inspektorom wszelkiej niezbędnej pomocy i informacji oraz, stosownie do potrzeb, udostępniał właściwe materiały i dokumenty lub ich potwierdzone kopie;

e) w przypadku istnienia stosownych uzgodnień z państwem bandery statku zaprasza państwo bandery do uczestnictwa w inspekcji;

f) podejmuje wszelkie możliwe działania w celu uniknięcia opóźnienia statku z nieuzasadnionych przyczyn, tak aby do minimum ograniczyć niedogodności i ingerencję w jego pracę, w tym wszelką zbędną obecność inspektorów na statku, oraz w celu uniknięcia działań, które wpłynęłyby niekorzystnie na jakość znajdujących się na pokładzie ryb;

g) podejmuje wszelkie możliwe działania w celu usprawnienia komunikacji z kapitanem statku lub jego dowództwem, w tym, stosownie do potrzeb i możliwości, zapewnia inspektorowi obecność tłumacza;

h) zapewnia, aby inspekcje przeprowadzane były w sposób uczciwy, przejrzysty i niedyskryminacyjny i nie służyły przesładowaniu jakiegokolwiek statku; oraz

i) nie ingeruje w możliwość utrzymania przez kapitana statku łączności, zgodnie z prawem międzynarodowym, z organami państwa bandery.

Artykuł 14

Wyniki inspekcji

Każda Strona umieszcza w pisemnym sprawozdaniu o wynikach każdej z inspekcji przynajmniej informacje określone w załączniku C.

Artykuł 15

Przekazywanie wyników inspekcji

Każda Strona przekazuje wyniki każdej inspekcji państwu bandery statku poddawanej inspekcji oraz, odpowiednio:

- a) właściwym Stronom i państwom, w tym:
 - (i) tym państwom, w przypadku których przeprowadzona inspekcja wykazała, że dany statek uczestniczył w połowach NNN lub działaniach związanych z połowami wspierających tego rodzaju połowy w granicach wód znajdujących się pod ich jurysdykcją; oraz
 - (ii) państwu, którego obywatelem jest kapitan statku;
- b) właściwej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa; oraz
- c) FAO i innym właściwym organizacjom międzynarodowym.

Artykuł 16

Elektroniczna wymiana informacji

1. W celu usprawnienia stosowania niniejszej Umowy każda Strona, w miarę możliwości, ustanawia mechanizm komunikacyjny umożliwiający bezpośrednią wymianę informacji, z należytym uwzględnieniem właściwych wymogów w zakresie poufności.

2. W zakresie w jakim jest to możliwe oraz z należywym uwzględnieniem właściwych wymogów w zakresie poufności Strony powinny współpracować w celu utworzenia mechanizmu wymiany informacji, najlepiej koordynowanego przez FAO, w połączeniu z innymi właściwymi inicjatywami wielostronnymi i międzyrządowymi, oraz w celu usprawnienia wymiany informacji z udziałem istniejących baz danych istotnych dla niniejszej Umowy.

3. Każda Strona wyznacza organ pełniący rolę punktu kontaktowego w celu wymiany informacji na mocy niniejszej Umowy. Każda Strona informuje FAO o wyznaczonym organie.

4. Każda Strona przetwarza informacje przekazywane przy pomocy mechanizmu utworzonego na mocy ust. 1 niniejszego artykułu zgodnie z załącznikiem D.

5. FAO zwraca się do właściwych regionalnych organizacji ds. rybołówstwa o dostarczenie informacji dotyczących środków i decyzji przyjętych i wdrożonych przez te organizacje, które mają związek z niniejszą Umową w celu włączenia informacji o nich, w miarę możliwości oraz z należywym uwzględnieniem właściwych wymogów w zakresie poufności, do mechanizmu wymiany informacji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 17

Szkolenie inspektorów

Każda Strona zapewnia właściwe przeszkolenie swoich inspektorów, z uwzględnieniem wytycznych dotyczących szkolenia inspektorów z załącznika E. Strony dążą do współpracy w tym zakresie.

Artykuł 18

Działania podejmowane przez państwo portu w następstwie inspekcji

1. Jeżeli po przeprowadzeniu inspekcji istnieją wyraźne przesłanki pozwalające sądzić, że dany statek uczestniczył w połowach NNN lub działaniach związanych z połowami wspierających tego rodzaju połowy, Strona przeprowadzająca inspekcję:

- a) bezzwłocznie powiadamia o swoich ustaleniach państwo bandery oraz, odpowiednio, właściwe państwa nadbrzeżne, regionalne organizacje ds. rybołówstwa i inne organizacje międzynarodowe, a także państwo, którego obywatelem jest kapitan statku; oraz
- b) jeżeli tego rodzaju działań nie podjęto jeszcze w stosunku do danego statku, odmawia temu statkowi możliwości korzystania ze swojego portu w zakresie wyładunku, przeładunku, pakowania i przetwarzania ryb, które nie były wcześniej wyładowywane, oraz w zakresie innych usług portowych, w tym, między innymi, uzupełniania paliwa lub zapasów, prac konserwacyjnych lub prac w suchym doku, w sposób zgodny z niniejszą Umową, w tym z art. 4.

2. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu Strona nie odmawia statkowi, o którym mowa w wymienionym ustępie,

możliwości korzystania z usług portowych nieodzownych dla bezpieczeństwa lub zdrowia załogi lub dla bezpieczeństwa statku.

3. Postanowienia niniejszej Umowy nie uniemożliwiają Stronie, aby oprócz środków, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, podjąć środki zgodne z prawem międzynarodowym, w tym środki, o podjęcie których wyraźnie wnioskuje państwo bandery, lub na które państwo to wyraziło zgodę.

Artykuł 19

Informacje o środkach odwoławczych w państwie portu

1. Strona publicznie udostępnia i przekazuje właścicielowi, armatorowi, kapitanowi lub przedstawicielowi statku, na ich pisemny wniosek, stosowne informacje na temat wszelkich środków odwoławczych, przysługujących zgodnie z prawem krajowym, dotyczących środków stosowanych przez państwo portu podjętych przez tę Stronę na mocy art. 9, 11, 13 lub 18, w tym informacje dotyczące służb publicznych lub instytucji sądowych właściwych w tych sprawach, a także informacje na temat ewentualnego prawa do odszkodowania przysługującego na mocy prawa krajowego w przypadku jakichkolwiek strat lub szkód poniesionych w wyniku wszelkich bezprawnych działań Strony.

2. Strona powiadamia, odpowiednio, państwo bandery, właściciela, armatora, kapitana lub przedstawiciela statku o wyniku wszelkich postępowań odwoławczych. Jeżeli inne Strony, państwa lub organizacje międzynarodowe zostały uprzednio powiadomione o decyzji podjętej na mocy art. 9, 11, 13 lub 18, Strona informuje je o wszelkich zmianach w podjętej decyzji.

CZĘŚĆ 5

ROLA PAŃSTW BANDERY

Artykuł 20

Rola państw bandery

1. Każda Strona wymaga, aby statki uprawnione do pływania pod jej banderą współpracowały z państwami portu w trakcie inspekcji prowadzonych na mocy niniejszej Umowy.

2. Jeżeli Strona dysponuje wyraźnymi przesłankami pozwalającymi sądzić, że dany statek uprawniony do pływania pod jej banderą uczestniczył w połowach NNN lub działaniach związanych z połowami wspierających tego rodzaju połowy i podjął próbę wpłynięcia do portu innego państwa lub już w nim jest, Strona ta, odpowiednio, zwraca się do tego państwa o przeprowadzenie inspekcji na tym statku lub o podjęcie innych środków zgodnych z niniejszą Umową.

3. Każda Strona zachęca statki uprawnione do pływania pod jej banderą do wyładowywania, przeładowywania, pakowania i przetwarzania ryb oraz do korzystania z innych usług portowych w portach państw, które postępują według niniejszej Umowy lub w sposób z nią zgodny. Strony zachęca się do opracowania, w tym za pośrednictwem regionalnych organizacji ds. rybołówstwa i FAO, uczciwych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur służących identyfikacji każdego państwa, które nie postępuje według niniejszej Umowy ani w sposób z nią zgodny.

4. Jeżeli, po przeprowadzeniu inspekcji przez państwo portu, państwo bandery będące Stroną otrzyma sprawozdanie z inspekcji wskazujące, że istnieją wyraźne przesłanki pozwalające sądzić, że statek uprawniony do pływania pod jego banderą uczestniczył w połowach NNN lub działaniach związanych z połowami wspierających tego rodzaju połowy, państwo to bezzwłocznie przeprowadza szczegółowe dochodzenie w tej sprawie i – po zebraniu wystarczających dowodów – bezzwłocznie podejmuje działania egzekucyjne zgodnie ze swoim prawem.

5. Każda Strona, działając jako państwo bandery, informuje pozostałe Strony, odpowiednie państwa portu oraz, odpowiednio, inne odpowiednie państwa, regionalne organizacje ds. rybołówstwa i FAO o działaniach podjętych w odniesieniu do statków uprawnionych do pływania pod jej banderą, co do których, w wyniku środków stosowanych przez państwo portu podjętych na mocy niniejszej Umowy, ustalono, że uczestniczyły one w połowach NNN lub działaniach związanych z połowami wspierających tego rodzaju połowy.

6. Każda Strona zapewnia, aby środki stosowane wobec statków uprawnionych do pływania pod jej banderą w zakresie zapobiegania połowom NNN i działaniom związanym z połowami wspierającym tego rodzaju połowy oraz w zakresie ich powstrzymywania i eliminowania były przynajmniej równie skuteczne jak środki stosowane wobec statków, o których mowa w art. 3 ust. 1.

CZĘŚĆ 6

POTRZEBY PAŃSTW ROZWIJAJĄCYCH SIĘ

Artykuł 21

Potrzeby państw rozwijających się

1. Strony w pełni uwzględniają szczególne potrzeby Stron będących państwami rozwijającymi się związane z wdrażaniem środków stosowanych przez państwo portu zgodnie z niniejszą Umową. W tym celu Strony, bezpośrednio lub za pośrednictwem FAO, innych wyspecjalizowanych agencji ONZ lub innych właściwych organizacji i organów międzynarodowych, w tym regionalnych organizacji ds. rybołówstwa, udostępniają Stronom będącym państwami rozwijającymi się pomoc, która ma na celu, między innymi:

- a) zwiększenie zdolności tych państw, w szczególności państw najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich, do opracowania podstaw prawnych i rozwoju zaplecza w celu wdrażania skutecznych środków stosowanych przez państwo portu;
- b) ułatwienie im uczestnictwa we wszelkich organizacjach międzynarodowych promujących skuteczny rozwój i wdrażanie środków stosowanych przez państwo portu; oraz
- c) ułatwienie tym państwom dostępu do pomocy technicznej w celu wsparcia procesu rozwoju i wdrażania przez nie środków stosowanych przez państwo portu, w koordynacji z właściwymi mechanizmami międzynarodowymi.

2. Strony zwracają właściwą uwagę na szczególne potrzeby państw portu będących państwami rozwijającymi się, w szczególności państw najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich, tak aby upewnić się, że nie zostaną one bezpośrednio lub pośrednio obciążone nieproporcjonalnym ciężarem wynikającym z wdrażania niniejszej Umowy. W przypadkach gdy wykazano, że dana Strona będąca państwem rozwijającym się została obciążona nieproporcjonalnym ciężarem, Strony współpracują wspierając tę Stronę we wdrażaniu szczegółowych zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy.

3. Strony, bezpośrednio lub za pośrednictwem FAO, dokonują oceny szczególnych potrzeb Stron będących państwami rozwijającymi się w zakresie wdrażania niniejszej Umowy.

4. Strony współpracują w celu ustanowienia właściwych mechanizmów finansowania wspierających państwa rozwijające się we wdrażaniu niniejszej Umowy. Mechanizmy te są, między innymi, szczególnie ukierunkowane na:

- a) rozwój krajowych i międzynarodowych środków stosowanych przez państwo portu;
- b) rozwój i rozbudowę zaplecza, w tym zaplecza służącego do monitorowania, kontroli i nadzoru oraz do szkolenia zarządców portów, inspektorów oraz kadr służb prawnych i organów ścigania na szczeblu krajowym i regionalnym;
- c) działania związane z monitorowaniem, kontrolą, nadzorem i stosowaniem przepisów, mające związek ze środkami stosowanymi przez państwo portu, w tym dostęp do technologii i wyposażenia; oraz
- d) prowadzenie wykazu Stron będących państwami rozwijającymi się ponoszących koszty z tytułu wszelkich postępowań służących rozstrzygnięciu sporów wynikłych z działań podjętych przez nie na mocy niniejszej Umowy.

5. Współpraca ze Stronami będącymi państwami rozwijającymi się oraz między nimi do celów określonych w niniejszym artykule może obejmować udostępnianie pomocy technicznej i finansowej poprzez kanały dwustronne, wielostronne i regionalne, w tym w ramach współpracy na linii południe-południe.

6. Strony ustanawiają grupę roboczą *ad hoc*, która okresowo zdaje Stronom sprawozdanie i przedstawia im zalecenia w sprawie ustanowienia mechanizmów finansowania, w tym na temat harmonogramu składek, sposobu znajdowania i zbierania funduszy, opracowania kryteriów i procedur wdrożeniowych oraz postępu we wdrażaniu mechanizmów finansowania. Oprócz kwestii przewidzianych w niniejszym artykule grupa robocza *ad hoc* zajmuje się, między innymi:

- a) oceną potrzeb Stron będących państwami rozwijającymi się, w szczególności państw najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich;
- b) dostępnością i terminową wypłatą środków;
- c) przejrzystością procesu podejmowania decyzji i procesów zarządzania dotyczących zbierania i przydzielania funduszy; oraz

d) rozliczalnością Stron będących państwami rozwijającymi się, które otrzymały fundusze, pod kątem wykorzystania tych funduszy zgodnie z uzgodnionym celem.

Strony uwzględniają sprawozdania i wszelkie zalecenia grupy roboczej *ad hoc* oraz podejmują właściwe działania.

CZĘŚĆ 7

ROZWIĄZYWANIE SPORÓW

Artykuł 22

Pokojowe rozstrzygnięcie sporów

1. Każda ze Stron może dążyć do konsultacji z każdą inną Stroną lub Stronami w sprawie wszelkich sporów związanych z interpretacją lub stosowaniem niniejszej Umowy w celu osiągnięcia, możliwie najszybciej, obopólnie satysfakcjonującego rozwiązania.

2. W przypadku gdy spór nie zostanie rozwiązany w drodze tych konsultacji w rozsądnych granicach czasowych, dane Strony możliwie najszybciej konsultują się ze sobą w celu rozstrzygnięcia sporu w drodze negocjacji, dochodzenia, mediacji, postępowania pojednawczego, arbitrażu, ugody sądowej lub innych środków polubownych przez nie wybranych.

3. Wszelkie spory tego rodzaju, których nie uda się rozwiązać w powyższy sposób, za zgodą wszystkich Stron uczestniczących w sporze zostają skierowane do rozstrzygnięcia przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości, Międzynarodowy Trybunał Prawa Morza lub do arbitrażu. W przypadku braku zgody na skierowanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, Międzynarodowego Trybunału Prawa Morza lub do arbitrażu, Strony nadal prowadzą konsultacje i współpracują w celu rozstrzygnięcia sporu zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego dotyczącymi ochrony żywych zasobów morza.

CZĘŚĆ 8

PODMIOTY NIEBĘDĄCE STRONĄ

Artykuł 23

Podmioty niebędące Stroną niniejszej Umowy

1. Strony zachęcają podmioty niebędące Stroną niniejszej Umowy do przystąpienia do niej lub do przyjmowania przepisów oraz wdrażania środków zgodnych z jej postanowieniami.

2. Strony podejmują uczciwe, niedyskryminacyjne i przejrzyste środki zgodne z niniejszą Umową i innymi mającymi zastosowanie aktami prawa międzynarodowego w celu powstrzymania działań podmiotów niebędących Stroną, które wpływają negatywnie na skuteczność stosowania niniejszej Umowy.

CZĘŚĆ 9

MONITOROWANIE, PRZEGLĄD I OCENA

Artykuł 24

Monitorowanie, przegląd i ocena

1. Strony, w ramach FAO i właściwych jej organów, zapewniają regularne i systematyczne monitorowanie i przegląd stosowania niniejszej Umowy, a także ocenę realizacji jej celów.

2. Cztery lata od wejścia w życie niniejszej Umowy FAO zwołuje posiedzenie Stron w celu dokonania przeglądu i oceny skuteczności niniejszej Umowy pod kątem realizacji jej celów. W razie potrzeby Strony decydują o zwołaniu kolejnych posiedzeń.

CZĘŚĆ 10

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 25

Podpis

Niniejszą Umowę udostępnią się do podpisu wszystkim państwom i regionalnym organizacjom integracji gospodarczej w siedzibie FAO w dniach od 22 listopada 2009 r. do 21 listopada 2010 r.

Artykuł 26

Ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie

1. Niniejsza Umowa wymaga ratyfikowania, przyjęcia lub zatwierdzenia przez sygnatariuszy.

2. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia składa się u depozytariusza.

Artykuł 27

Przystąpienie

1. Po upływie okresu otwarcia niniejszej Umowy do podpisu, zostaje ona otwarta do przystąpienia dla dowolnego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej.

2. Dokumenty przystąpienia zostają złożone u depozytariusza.

Artykuł 28

Uczestnictwo regionalnych organizacji integracji gospodarczej

1. W przypadku gdy regionalna organizacja integracji gospodarczej będąca organizacją międzynarodową, o której mowa w art. 1 załącznika IX do konwencji, nie posiada kompetencji w zakresie wszystkich kwestii, których dotyczy niniejsza Umowa, w odniesieniu do uczestnictwa tej regionalnej organizacji integracji gospodarczej w niniejszej Umowie stosuje się odpowiednio załącznik IX do konwencji, z wyjątkiem następujących postanowień tego załącznika:

a) art. 2 zdanie pierwsze; oraz

b) art. 3 ust. 1.

2. W przypadku gdy regionalna organizacja integracji gospodarczej będąca organizacją międzynarodową, o której mowa w art. 1 załącznika IX do konwencji, posiada kompetencje w zakresie wszystkich kwestii, których dotyczy niniejsza Umowa, w odniesieniu do uczestnictwa tej regionalnej organizacji integracji gospodarczej w niniejszej Umowie stosuje się następujące postanowienia:

- a) z chwilą podpisania lub przystąpienia organizacja ta składa następującą deklarację, że:
 - (i) posiada kompetencje w zakresie wszystkich kwestii, których dotyczy niniejsza Umowa;
 - (ii) w związku z tym jej państwa członkowskie nie będą Stronami Umowy jako indywidualne państwa, z wyjątkiem ich terytoriów, za które organizacja ta nie odpowiada; oraz
 - (iii) przyjmuje ona prawa i obowiązki państw na mocy niniejszej Umowy;
- b) uczestnictwo tej organizacji w żadnym wypadku nie skutkuje przyznaniem praw na mocy niniejszej Umowy jej państwom członkowskim;
- c) w przypadku konfliktu między zobowiązaniami tej organizacji na mocy niniejszej Umowy i jej zobowiązaniami na mocy porozumienia ustanawiającego tę organizację lub wszelkich innych związanych z nią aktów, pierwszeństwo mają zobowiązania wynikające z niniejszej Umowy.

Artykuł 29

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie trzydzieści dni po złożeniu u depozytariusza dwudziestego piątego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia zgodnie z art. 26 lub 27.
2. Dla każdego sygnatariusza, który ratyfikuje, przyjmuje lub zatwierdza niniejszą Umowę po jej wejściu w życie, niniejsza Umowa wchodzi w życie trzydzieści dni po dacie złożenia jego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.
3. Dla każdego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, które przystępują do niniejszej Umowy po jej wejściu w życie, niniejsza Umowa wchodzi w życie trzydzieści dni po dacie złożenia ich dokumentu przystąpienia.
4. Na użytek niniejszego artykułu dokument złożony przez regionalną organizację integracji gospodarczej nie jest uważany za dodatkowy w stosunku do dokumentów złożonych przez jej państwa członkowskie.

Artykuł 30

Zastrzeżenia i wyjątki

Wobec niniejszej Umowy nie można zgłosić zastrzeżeń ani wyjątków.

Artykuł 31

Deklaracje i oświadczenia

Artykuł 30 nie stanowi przeszkody dla państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, podpisujących, ratyfikujących, przyjmujących, zatwierdzających lub przystępujących do niniejszej Umowy, w składaniu deklaracji lub oświadczeń, niezależnie od ich treści lub nazwy, w celu, między innymi, harmonizacji własnego prawa z postanowieniami niniejszej Umowy, pod warunkiem że takie deklaracje lub oświadczenia nie oznaczają wyłączenia lub zmiany skutku prawnego postanowień niniejszej Umowy mających zastosowanie do tego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej.

Artykuł 32

Tymczasowe stosowanie

1. Niniejsza Umowa stosowana jest tymczasowo przez państwa lub regionalne organizacje integracji gospodarczej, które zgadzają się na to poprzez pisemne zawiadomienie przesłane na ręce depozytariusza. Takie tymczasowe stosowanie staje się skuteczne od dnia otrzymania takiego zawiadomienia.

2. Tymczasowe stosowanie przez państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej kończy się w momencie wejścia w życie niniejszej Umowy w stosunku do tego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej lub z chwilą pisemnego zawiadomienia depozytariusza przez to państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej o zamiarze odstąpienia od tymczasowego stosowania.

Artykuł 33

Zmiany

1. Każda ze Stron może zaproponować zmiany do niniejszej Umowy po upływie dwóch lat od daty jej wejścia w życie.

2. Wszelkie zmiany proponowane do niniejszej Umowy przekazywane są drogą pisemną na ręce depozytariusza wraz z wnioskiem o zwołanie posiedzenia Stron w celu ich rozpatrzenia. Depozytariusz udostępnia wszystkim Stronom proponowane zmiany oraz wszelkie odpowiedzi Stron do wniosku o zwołanie posiedzenia. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty udostępnienia proponowanych zmian swojego sprzeciwu nie wyrazi połowa Stron, depozytariusz zwołuje posiedzenie Stron w celu rozpatrzenia proponowanych zmian.

3. Z zastrzeżeniem art. 34 jakiegokolwiek zmiany do niniejszej Umowy przyjmuje się jedynie na zasadzie konsensusu Stron obecnych na posiedzeniu, na którym proponuje się przyjęcie tych zmian.

4. Z zastrzeżeniem art. 34 wszelkie zmiany przyjęte na posiedzeniu Stron wchodzi w życie w stosunku do Stron, które je ratyfikowały, przyjęły lub zatwierdziły dziewięćdziesiątego dnia od złożenia dokumentów ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia przez dwie trzecie Stron niniejszej Umowy według liczby Stron w dniu przyjęcia danej zmiany. Następnie dana zmiana wchodzi w życie dla każdej innej Strony dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia przez daną Stronę dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia tej zmiany.

5. Na użytek niniejszego artykułu dokument złożony przez regionalną organizację integracji gospodarczej nie jest uważany za dodatkowy w stosunku do dokumentów złożonych przez jej państwa członkowskie.

Artykuł 34

Załączniki

1. Załączniki stanowią integralną część niniejszej Umowy, a każde odesłanie do niniejszej Umowy stanowi odesłanie do jego załączników.

2. Zmiana do załącznika do niniejszej Umowy może zostać przyjęta przez dwie trzecie Stron niniejszej Umowy obecnych na posiedzeniu, na którym jest ona rozpatrywana. Podejmuje się jednak wszelkie starania w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie każdej zmiany do załącznika na zasadzie konsensusu. Zmiana do załącznika staje się częścią niniejszej Umowy i wchodzi w życie w odniesieniu do tych Stron, które ją wyraziły na nią zgodę, od dnia, w którym depozytariusz otrzyma zawiadomienie o jej akceptacji od jednej trzeciej Stron niniejszej Umowy według liczby Stron w dniu przyjęcia danej zmiany. Następnie dana zmiana wchodzi w życie w odniesieniu do każdej innej Strony w momencie otrzymania przez depozytariusza zawiadomienia o akceptacji zmiany przez tę Stronę.

Artykuł 35

Wycofanie się z Umowy

Każda ze Stron może wycofać się z niniejszej Umowy w dowolnej chwili po upływie jednego roku od dnia, w którym niniejsza Umowa weszła w życie w odniesieniu do tej Strony, przekazując pisemne oświadczenie o wycofaniu się na ręce depozytariusza. Wycofanie się staje się skuteczne po roku od otrzymania pisemnego oświadczenia o wycofaniu się przez depozytariusza.

Artykuł 36

Depozytariusz

Depozytariuszem niniejszej Umowy jest Dyrektor Generalny FAO. Depozytariusz:

a) przekazuje każdemu z sygnatariuszy i każdej ze Stron poświadczoną kopię niniejszej Umowy;

b) dokonuje rejestracji niniejszej Umowy, z chwilą jej wejścia w życie, w Sekretariacie Narodów Zjednoczonych, zgodnie z art. 102 Karty Narodów Zjednoczonych;

c) bezzwłocznie powiadamia każdego z sygnatariuszy i każdą ze Stron niniejszej Umowy o wszelkich:

(i) podpisach i dokumentach ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia i przystąpienia złożonych na mocy art. 25, 26 i 27;

(ii) dacie wejścia w życie niniejszej Umowy zgodnie z art. 29;

(iii) proponowanych zmianach do niniejszej Umowy oraz ich przyjęciu i wejściu w życie zgodnie z art. 33;

(iv) proponowanych zmianach do załączników oraz ich przyjęciu i wejściu w życie zgodnie z art. 34; oraz

(v) wycofaniu się z niniejszej Umowy zgodnie z art. 35.

Artykuł 37

Teksty autentyczne

Teksty niniejszej Umowy w językach: arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są jednakowo autentyczne.

W DOWÓD CZEGO, odpowiednio upoważnieni niżej podpisani, złożyli swoje podpisy pod tekstem niniejszej umowy.

SPORZĄDZONO w Rzymie dnia dwudziestego drugiego listopada roku dwa tysiące dziewiątego.

ZAŁĄCZNIK A

Informacje, które muszą z wyprzedzeniem dostarczyć statki rybackie składające wniosek o zezwolenie na wejście do portu

1. Port, do którego statek zamierza zawinąć										
2. Państwo portu										
3. Planowana data i czas przybycia										
4. Cel(-e)										
5. Ostatni port, do którego zawijał statek, i data tego zawinięcia										
6. Nazwa statku										
7. Państwo bandery										
8. Rodzaj statku										
9. Międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy										
10. Dane kontaktowe (statek)										
11. Właściciel(-e) statku										
12. Numer świadectwa rejestracji										
13. Numer identyfikacyjny statku wg IMO, jeżeli posiada										
14. Zewnętrzny numer identyfikacyjny, jeżeli posiada										
15. Numer identyfikacyjny wg regionalnej organizacji ds. rybołówstwa (RFMO), jeżeli dotyczy										
16. VMS		Nie		Tak: krajowy		Tak: regionalna(-e) organizacja(-e) ds. rybołówstwa		Typ:		
17. Wymiary statku			Długość		Szerokość		Zanurzenie			
18. Imię i nazwisko oraz narodowość kapitana statku										
19. Stosowne upoważnienie(-a) do połowów										
<i>Identyfikator</i>	<i>Wydane przez</i>	<i>Okres ważności</i>	<i>Obszar(-y) połowowy(-e)</i>		<i>Gatunek</i>	<i>Narzędzie połowowe</i>				
20. Stosowne upoważnienie(-a) do przeladunku										
<i>Identyfikator</i>		<i>Wydane przez</i>		<i>Okres ważności</i>						
<i>Identyfikator</i>		<i>Wydane przez</i>		<i>Okres ważności</i>						
21. Informacje o przeladunku dotyczące statków przekazujących										
<i>Data</i>	<i>Siedziba</i>	<i>Nazwa</i>	<i>Państwo bandery</i>	<i>Numer identyfikacyjny</i>	<i>Gatunek</i>	<i>Postać produktu</i>	<i>Obszar połowu</i>	<i>Ilość</i>		
22. Całkowita wielkość połowu na statku							23. Połów przewidziany do wyładunku			
<i>Gatunek</i>	<i>Postać produktu</i>	<i>Obszar połowu</i>	<i>Ilość</i>		<i>Ilość</i>					

ZAŁĄCZNIK B

Procedury inspekcji przeprowadzanej przez państwo portu

Inspektorzy:

- a) sprawdzają, w miarę możliwości, czy dokumentacja dotycząca identyfikacji statku znajdująca się na pokładzie oraz informacje dotyczące właściciela statku są prawdziwe, kompletne i rzetelne, w tym, w razie potrzeby, kontaktując się w odpowiedni sposób z państwem bandery lub międzynarodowymi rejestrami statków;
- b) sprawdzają, czy bandera i oznaczenia statku (tzn. nazwa, zewnętrzny numer rejestracyjny, numer identyfikacyjny statku wg Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy i inne oznaczenia, główne wymiary) są zgodne z informacjami zawartymi w dokumentacji;
- c) sprawdzają, w miarę możliwości, prawdziwość, kompletność i rzetelność upoważnień do połowów i działań związanych z połowami oraz ich zgodność z informacjami przekazanymi na mocy załącznika A;
- d) dokonują przeglądu wszelkiej istotnej dokumentacji i rejestrów znajdujących się na statku, w tym, w miarę możliwości, dokumentacji i rejestrów w formie elektronicznej oraz danych z satelitarne systemu monitorowania statków (VMS) od państwa bandery lub właściwych regionalnych organizacji ds. rybołówstwa (RFMO). Do istotnej dokumentacji zaliczyć można dzienniki pokładowe, dokumenty dotyczące połowów, przeładunku i dokumenty handlowe, listy członków załogi, plany i rysunki sztauowania, opisy ładowni ryb oraz dokumenty wymagane na mocy Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem;
- e) sprawdzają, w miarę możliwości, wszelkie istotne narzędzia połowowe na statku, w tym wszelkie narzędzia znajdujące się poza zasięgiem wzroku oraz powiązane z nimi urządzenia, oraz, w miarę możliwości, sprawdzają, czy narzędzia te są zgodne z wymogami upoważnień do połowów. Narzędzia połowowe, w miarę możliwości, są również sprawdzane pod kątem zgodności cech, takich jak wielkość oczek i grubość sznurka, urządzenia i dodatkowe uzbrojenie, wymiary i konfiguracja sieci, wędzierze, dragi, rozmiary i liczba haków, z obowiązującymi przepisami oraz pod kątem zgodności oznaczeń z upoważnieniem wydanym danemu statkowi;
- f) ustalają, w miarę możliwości, czy ryby na pokładzie statku zostały złowione zgodnie z posiadanymi upoważnieniami;
- g) sprawdzają ryby, w tym poprzez pobieranie próbek, w celu ustalenia ich ilości i składu. W tym celu inspektorzy mogą otwierać pojemniki, w które ryby zostały wstępnie zapakowane, oraz przemieszczać ryby i kartony, aby upewnić się co do całości zawartości ładowni ryb. Sprawdzenie to może obejmować kontrolę rodzaju produktu oraz ustalenie wagi nominalnej;
- h) oceniają, czy istnieją wyraźne przesłanki pozwalające sądzić, że dany statek uczestniczył w połowach NNN lub działaniach związanych z połowami wspierających tego rodzaju połowy;
- i) udostępniają kapitanowi statku sprawozdanie zawierające wyniki inspekcji, w tym ewentualne rekomendowane środki, w celu jego podpisania przez inspektora i kapitana statku. Podpis kapitana statku na sprawozdaniu służy jedynie jako potwierdzenie odbioru kopii sprawozdania. Kapitan statku ma możliwość umieszczenia w sprawozdaniu swoich uwag lub zastrzeżeń, oraz, odpowiednio, skontaktowania się z właściwymi organami państwa bandery, w szczególności jeżeli kapitan ma poważne trudności ze zrozumieniem treści sprawozdania. Kapitan statku otrzymuje kopię sprawozdania; oraz
- j) w przypadku gdy zaistnieje taka konieczność, organizują tłumaczenie odpowiednich dokumentów.

ZAŁĄCZNIK C

Sprawozdanie z wyników inspekcji

1. Sprawozdanie z inspekcji nr		2. Państwo portu			
3. Organ prowadzący inspekcję					
4. Imię i nazwisko inspektora prowadzącego				Dowód tożsamości	
5. Port inspekcji					
6. Początek inspekcji		RRRR	MM	DD	GG
7. Koniec inspekcji		RRRR	MM	DD	GG
8. Otrzymano powiadomienie z wyprzedzeniem			Tak		Nie
9. Cel(-e)	Wyładunek	TRX	Przetwarzanie	Inne (podać szczegóły)	
10. Ostatni port i państwo, do którego zawiązał statek, i data tego zawiązania			RRRR	MM	DD
11. Nazwa statku					
12. Państwo bandery					
13. Rodzaj statku					
14. Międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy					
15. Numer świadectwa rejestracji					
16. Numer identyfikacyjny statku wg IMO, jeżeli posiada					
17. Zewnętrzny numer identyfikacyjny, jeżeli posiada					
18. Port macierzysty					
19. Właściciel(-e) statku					
20. Posiadacz(-e) zależny(-i) statku, jeśli znany(-i) i inny(-i) niż właściciel statku					
21. Armator(-rzy) statku, jeśli inny(-i) niż właściciel statku					
22. Imię i nazwisko oraz narodowość kapitana statku					
23. Imię i nazwisko oraz narodowość oficera połowowego					
24. Agent okrętowy					
25. VMS	Nie	Tak: krajowy	Tak: regionalna(-e) organizacja(-e) ds. rybołówstwa	Typ:	
26. Status w obszarach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa, gdzie prowadzono połowy lub działania związane z połowami, w tym obecność we wszelkich wykazach statków NNN					
Identyfikator statku	Regionalna organizacja ds. rybołówstwa	Status w państwie bandery	Czy statek widnieje w wykazie upoważnionych statków?	Czy statek widnieje w wykazie statków NNN?	
27. Stosowne upoważnienie(-a) do połowów					
Identyfikator	Wydane przez	Okres ważności	Obszar(-y) połowowy(-e)	Gatunek	Narzędzie połowowe
28. Stosowne upoważnienie(-a) do przeładunku					
Identyfikator		Wydane przez		Okres ważności	
Identyfikator		Wydane przez		Okres ważności	

29. Informacje o przeładunku dotyczące statków przekazujących						
Nazwa	Państwo bandery	Nr identyfikacyjny	Gatunek	Postać produktu	Obszar(-y) połowu	Ilość
30. (Ilościowa) ocena wyładowanego połowu						
Gatunek	Postać produktu	Obszar(-y) połowu	Ilość zadeklarowana	Ilość wyładowana	Ewentualna różnica między ilością zadeklarowaną a ilością stwierdzoną	
31. Połów pozostawiony na statku (ilość)						
Gatunek	Postać produktu	Obszar(-y) połowu	Ilość zadeklarowana	Ilość pozostawiona na statku	Ewentualna różnica między ilością zadeklarowaną a ilością stwierdzoną	
32. Sprawdzenie dziennika(-ów) pokładowego(-ych) i innej dokumentacji				Tak	Nie	Uwagi
33. Zgodność z właściwym(-i) programem(-ami) dokumentacji połowowej				Tak	Nie	Uwagi
34. Zgodność z właściwym(-i) programem(-ami) informacji handlowych				Tak	Nie	Uwagi
35. Rodzaj stosowanych narzędzi						
36. Narzędzia sprawdzone zgodnie z załącznikiem B lit. e)			Tak	Nie	Uwagi	
37. Ustalenia poczynione przez inspektora(-ów)						
38. Odnotowane widoczne naruszenie(-a), w tym odniesienie do właściwego(-ych) instrumentu(-ów) prawnego(-ych)						
39. Uwagi kapitana statku						
40. Podjęte działania						
41. Podpis kapitana						
42. Podpis inspektora						

ZAŁĄCZNIK D

SYSTEMY INFORMACJI NA TEMAT ŚRODKÓW STOSOWANYCH PRZEZ PAŃSTWO PORTU

Stosując niniejszą Umowę każda Strona:

- a) dąży do stworzenia skomputeryzowanego systemu komunikacji zgodnie z art. 16;
- b) tworzy, w miarę możliwości, strony internetowe upubliczniające wykaz portów wyznaczonych zgodnie z art. 7 oraz działań podjętych zgodnie z właściwymi postanowieniami niniejszej Umowy;
- c) oznacza, w najszerszym możliwym zakresie, każde sprawozdanie z inspekcji niepowtarzalnym numerem referencyjnym zaczynającym się od kodu 3-alfa dla danego państwa portu oraz numerem identyfikacyjnym agencji wydającej to sprawozdanie;
- d) stosuje, w najszerszym możliwym zakresie, wymienione poniżej międzynarodowe systemy kodowania w załącznikach A i C, oraz przekłada wszelkie inne systemy kodowania na systemy międzynarodowe.

kraje/terytoria:	kody krajów 3-alfa ISO-3166
gatunki:	kod 3-alfa ASFIS (znany jako kod 3-alfa FAO)
rodzaje statków:	kod ISSCFV (znany jako kod alfa FAO)
rodzaje narzędzi połowowych:	kod ISSCFG (znany jako kod alfa FAO)

ZAŁĄCZNIK E

Wytyczne dotyczące szkolenia inspektorów

Program szkolenia inspektorów państwa portu powinien obejmować co najmniej następujące kwestie:

1. Etyka.
2. Tematyka dotycząca zdrowia, bezpieczeństwa i ochrony.
3. Obowiązujące prawo i przepisy krajowe, obszary kompetencji oraz środki ochrony i zarządzania stosowane przez właściwe regionalne organizacje ds. rybołówstwa, a także obowiązujące prawo międzynarodowe.
4. Zbieranie, ocena i zabezpieczanie dowodów.
5. Ogólne procedury dotyczące inspekcji, takie jak pisanie sprawozdania i techniki zadawania pytań.
6. Analiza informacji, takich jak dzienniki pokładowe, dokumentacja elektroniczna i historia statku (nazwa, właściciel i państwo bandery), wymaganych do potwierdzenia prawdziwości informacji podanych przez kapitana statku.
7. Wejście na statek i jego inspekcja, w tym inspekcja ładowni oraz obliczanie pojemności ładowni statku.
8. Weryfikacja i potwierdzenie prawdziwości informacji dotyczących wyładunków, przeładunków, przetwarzania i ryb pozostawionych na statku, w tym korzystanie ze współczynników przeliczeniowych dla poszczególnych gatunków i produktów.
9. Rozpoznawanie gatunków ryb oraz pomiar długości i innych parametrów biologicznych.
10. Rozpoznawanie statków i urządzeń połowowych oraz techniki sprawdzania i pomiaru tych urządzeń.
11. Wyposażenie i obsługa VMS i innych elektronicznych systemów lokalizacyjnych; oraz
12. Działania podejmowane po przeprowadzeniu inspekcji.

DEKLARACJA W SPRAWIE KOMPETENCJI UNII EUROPEJSKIEJ W ODNIESIENIU DO SPRAW REGULOWANYCH UMOWĄ O ŚRODKACH STOSOWANYCH PRZEZ PAŃSTWO PORTU W CELU ZAPOBIEGANIA NIELEGALNYM, NIERAPORTOWANYM I NIEUREGULOWANYM POŁOWOM ORAZ ICH POWSTRZYMYWANIA I ELIMINOWANIA

(Deklaracja złożona w zastosowaniu art. 28 ust. 2 lit. a) Umowy)

1. Jak stanowi art. 28 ust. 2 lit. a) Umowy, regionalna organizacja integracji gospodarczej posiadająca zdolność prawną w zakresie wszystkich kwestii, których dotyczy niniejsza Umowa, składa z chwilą podpisania lub przystąpienia deklarację o swojej zdolności prawnej.
 2. Zgodnie z art. 1 lit. h) Umowy „regionalna organizacja integracji gospodarczej” oznacza regionalną organizację integracji gospodarczej, na rzecz której jej państwa członkowskie przekazały kompetencje w sprawach objętych niniejszą Umową, w tym prawo do podejmowania decyzji wiążących te państwa członkowskie w zakresie tych spraw.
 3. Unię Europejską uznaje się za regionalną organizację integracji gospodarczej w rozumieniu przywołanych wyżej artykułów.
 4. Dlatego też Unia Europejska składa niniejszym następującą deklarację:
 - (i) że posiada zdolność prawną w zakresie wszystkich kwestii, których dotyczy niniejsza Umowa;
 - (ii) toteż jej państwa członkowskie nie będą zaliczane do państw będących Stronami, z wyłączeniem ich terytoriów, za które UE w żaden sposób nie odpowiada.

Państwami członkowskimi Unii Europejskiej są obecnie: Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Węgierska, Malta, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;
 - (iii) i że przyjmuje prawa i obowiązki państw na mocy niniejszej Umowy.
 5. Unia Europejska stwierdza, że w przypadku, gdyby doszło do jakiegokolwiek konfliktu o którym mowa w art. 28 ust. 2 lit. c), będzie przestrzegać obowiązków, jakie nakłada przedmiotowe postanowienie Umowy, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, tak jak jest on interpretowany przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości.
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 715/2011

z dnia 19 lipca 2011 r.

zmieniające po raz piętnasty rozporządzenie Rady (WE) nr 1763/2004 nakładające określone środki ograniczające dla wsparcia skutecznego wykonania mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1763/2004 z dnia 11 października 2004 r. nakładające określone środki ograniczające dla wsparcia skutecznego wykonania mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1763/2004 zawiera wykaz osób, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) Komisja jest upoważniona do wprowadzania zmian do wymienionego załącznika, uwzględniając decyzje wykonawcze Rady w odniesieniu do wspólnego stanowiska Rady 2004/694/WPZiB z dnia 11 października 2004 r. w sprawie dalszych środków wspierających skuteczne wykonanie mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ) ⁽²⁾. Wspólne stanowisko 2004/694/WPZiB zostało zastąpione decyzją Rady

2010/603/WPZiB z dnia 7 października 2010 r. w sprawie dalszych środków wspierających skuteczne wykonanie mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ) ⁽³⁾. Decyzja wykonawcza Rady 2011/422/WPZiB ⁽⁴⁾ wdraża decyzję 2010/603/WPZiB.

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1763/2004 nadaje skutek decyzji 2010/603/WPZiB w takim zakresie, w jakim konieczne jest działanie na szczeblu Unii. Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1763/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1763/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 14.10.2004, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 14.10.2004, s. 52.

⁽³⁾ Dz.U. L 265 z 8.10.2010, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 19.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1763/2004 skreśla się pozycję w brzmieniu:

„14. Mladić, Ratko. Data urodzenia: 12.3.1942 r. Miejsce urodzenia: Bozanovici, gmina Kalinovik, Bośnia i Hercegowina. Obywatelstwo: a) Bośnia i Hercegowina, b) Serbia i Czarnogóra.”

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

określająca dla Sekretariatu Generalnego Rady organ powołujący i organ właściwy do zawierania umów o pracę oraz uchylająca decyzję 2006/491/WE, Euratom

(2011/444/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudniania innych pracowników Unii Europejskiej, ustanowione rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 2 tego regulaminu pracowniczego oraz art. 6 tych warunków,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 240 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Sekretariat Generalny Rady działa pod kierunkiem Sekretarza Generalnego.
- (2) Należy przyjąć nową decyzję określającą dla Sekretariatu Generalnego Rady organ powołujący i organ właściwy do zawierania umów o pracę oraz uchylić decyzję 2006/491/WE, Euratom ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uprawnienia przyznane na mocy regulaminu pracowniczego urzędników organowi powołującemu oraz na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników organowi właściwemu do zawierania umów o pracę, w odniesieniu do Sekretariatu Generalnego Rady są wykonywane przez:

- a) Radę – w odniesieniu do Sekretarza Generalnego;

- b) Radę, na wniosek Sekretarza Generalnego – w celu zastosowania do dyrektorów generalnych art. 1a, 30, 34, 41, 49, 50 oraz 51 regulaminu pracowniczego;

- c) Sekretarza Generalnego – w pozostałych przypadkach.

Sekretarz Generalny jest upoważniony do przekazania dyrektorowi generalnemu do spraw administracyjnych całości lub części swoich uprawnień związanych ze stosowaniem warunków zatrudnienia innych pracowników oraz stosowaniem regulaminu pracowniczego w odniesieniu do urzędników grupy funkcyjnej AST, z wyjątkiem uprawnień do powoływania i zakończenia służby urzędników oraz do zatrudniania innych pracowników.

Artykuł 2

Uchyla się decyzję 2006/491/WE, Euratom.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 27 czerwca 2006 r. określająca dla Sekretariatu Generalnego Rady organ powołujący i organ właściwy do zawierania umów o pracę (Dz.U. L 194 z 14.7.2006, s. 29).

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

upoważniająca Niemcy do stosowania obniżonej stawki podatku od energii elektrycznej w odniesieniu do energii elektrycznej dostarczanej bezpośrednio na statki zacumowane w portach („energia elektryczna pobierana z lądu”) zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(2011/445/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem z dnia 27 grudnia 2010 r. Niemcy zwróciły się o upoważnienie do stosowania obniżonej stawki podatku od energii elektrycznej w odniesieniu do energii elektrycznej dostarczanej bezpośrednio na statki zacumowane w portach („energia elektryczna pobierana z lądu”) zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE.
- (2) Poprzez zastosowanie obniżonej stawki podatku Niemcy zamierzają wesprzeć powszechniejsze wykorzystanie energii elektrycznej pobieranej z lądu jako mniej szkodliwy dla środowiska sposób zaopatrzenia w energię elektryczną statków zacumowanych w portach w porównaniu ze spalaniem na statku paliw bunkrowych.
- (3) Ponieważ wykorzystanie energii elektrycznej pobieranej z lądu zapobiega emisji substancji zanieczyszczających powietrze w wyniku spalania paliw bunkrowych na pokładzie statków zacumowanych w portach, przyczynia się ono do polepszenia lokalnej jakości powietrza w miastach portowych. Oczekuje się zatem, że środek ten przyczyni się do osiągnięcia celów polityki Unii w dziedzinie ochrony środowiska i zdrowia.
- (4) Upoważnienie Niemiec do stosowania obniżonej stawki podatku od energii elektrycznej w odniesieniu do energii elektrycznej pobieranej z lądu nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wspomnianego celu, ponieważ w większości przypadków wytwarzanie energii elektrycznej na pokładzie statku pozostanie bardziej konkurencyjną alternatywą. Z tego samego powodu oraz ze względu na stosunkowo niski stopień rozpowszechnienia na rynku tej technologii, środek nie spowoduje prawdopodobnie, w okresie jego obowiązywania, istotnych zakłóceń konkurencji, a zatem nie będzie miał negatywnego wpływu na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

- (5) Z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE wynika, że każde upoważnienie przyznawane na podstawie tego artykułu należy ściśle ograniczyć w czasie. Uwzględniając fakt, że okres, na który udziela się upoważnienia do stosowania środka, powinien być na tyle długi, by nie zniechęcać operatorów portów do dokonania niezbędnych inwestycji, a także potrzebę dokonania w odpowiednim czasie oceny sytuacji w Niemczech oraz konieczność niekolidowania planowanego środka z przyszłymi zmianami obowiązujących ram prawnych, upoważnienia należy udzielić na okres trzech lat, chyba że przed przewidzianą datą jego wygaśnięcia zaczną obowiązywać ogólne przepisy w tym zakresie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Niemcy do stosowania obniżonej stawki podatku od energii elektrycznej w odniesieniu do energii elektrycznej dostarczanej bezpośrednio na statki zacumowane w portach („energia elektryczna pobierana z lądu”), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej, pod warunkiem zachowania minimalnych poziomów opodatkowania określonych w art. 10 dyrektywy 2003/96/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja stosuje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 16 lipca 2014 r.

Jednakże w przypadku gdy Rada, stanowiąc na podstawie art. 113 Traktatu, wprowadzi ogólne przepisy dotyczące ulg podatkowych w odniesieniu do energii elektrycznej pobieranej z lądu, niniejsza decyzja traci moc z dniem rozpoczęcia stosowania tych ogólnych przepisów.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 11 lipca 2011 r.

w sprawie wkładu finansowego Unii w programy krajowe 15 państw członkowskich (Bułgaria, Niemcy, Estonia, Irlandia, Francja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Malta, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia i Finlandia) na rzecz gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa w 2011 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4918)

Jedynie teksty w języku bułgarskim, niemieckim, estońskim, angielskim, francuskim, włoskim, greckim, łotewskim, litewskim, maltańskim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słoweńskim, fińskim i szwedzkim są autentyczne

(2011/446/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 861/2006 z dnia 22 maja 2006 r. ustanawiające wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 861/2006 określa warunki, które muszą zostać spełnione, by państwa członkowskie mogły otrzymać wkład finansowy Unii Europejskiej na wydatki poniesione w związku z programami krajowymi na rzecz gromadzenia danych i zarządzania nimi. Programy te należy opracowywać zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾ oraz zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 665/2008 z dnia 14 lipca 2008 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 ⁽³⁾.

Bułgaria, Niemcy, Estonia, Irlandia, Francja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Malta, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia i Finlandia przedłożyły programy krajowe na lata 2011–2013 zgodnie z art. 4 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 199/2008. Programy te zostały zatwierdzone w 2011 r. zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 199/2008.

Powyższe państwa członkowskie przedstawiły prognozy rocznego budżetu na lata 2011–2013 zgodnie z art. 2

rozporządzenia Komisji (WE) nr 1078/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006 w odniesieniu do wydatków poniesionych przez państwa członkowskie w zakresie gromadzenia podstawowych danych o rybołówstwie i zarządzania nimi ⁽⁴⁾. Komisja poddała ocenie prognozy rocznego budżetu państw członkowskich zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1078/2008, biorąc pod uwagę zatwierdzone programy krajowe.

- (2) Artykuł 5 rozporządzenia (WE) nr 1078/2008 stanowi, że Komisja zatwierdza prognozę rocznego budżetu i podejmuje decyzję o rocznym wkładzie finansowym Unii w każdy program krajowy zgodnie z procedurą określoną w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 861/2006 oraz na podstawie wyniku oceny prognoz rocznego budżetu, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1078/2008.

Artykuł 24 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 861/2006 stanowi, że Komisja określa poziom wkładu finansowego w drodze decyzji. Artykuł 16 tego rozporządzenia stanowi, że unijne środki finansowe w obszarze gromadzenia podstawowych danych nie mogą przekraczać 50 % kosztów poniesionych przez państwa członkowskie w związku z realizacją programu gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa.

- (3) Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁵⁾.

- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 186 z 15.7.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 295 z 4.11.2008, s. 24.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii i Republiki Finlandii.

Artykuł 1

W załączniku określono maksymalne łączne kwoty wkładu finansowego Unii, które zostaną przyznane każdemu państwu członkowskiemu na gromadzenie danych, zarządzanie nimi i ich wykorzystywanie w sektorze rybołówstwa w 2011 r., oraz stawkę wkładu finansowego Unii.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2011 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Bułgarii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Republiki

W imieniu Komisji
Maria DAMANAKI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

PROGRAMY KRAJOWE NA LATA 2011–2013

WYDATKI KWALIFIKOWALNE I MAKSYMALNY WKŁAD UNII W 2011 r.

(w EUR)

Państwo członkowskie	Wydatki kwalifikowalne	Maksymalny wkład Unii (poziom 50 %)
Bułgaria	366 500,00	183 250,00
Niemcy	6 615 835,00	3 307 917,50
Estonia	626 997,00	313 498,50
Irlandia	5 831 252,00	2 915 626,00
Francja	14 408 590,00	7 204 295,00
Włochy	7 799 304,00	3 899 652,00
Cypr	489 211,00	244 605,50
Łotwa	309 381,00	154 690,50
Litwa	279 742,00	139 871,00
Malta	576 570,00	288 285,00
Polska	1 046 307,00	523 153,50
Portugalia	4 289 311,00	2 144 655,50
Rumunia	634 469,00	317 234,50
Słowenia	207 349,00	103 674,50
Finlandia	1 736 460,00	868 230,00
OGÓŁEM	45 217 278,00	22 608 639,00

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 20 lipca 2011 r.

w sprawie sprostowania decyzji 2010/152/UE wyłączającej z finansowania przez Unię Europejską niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 5139)

(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)

(2011/447/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽²⁾, w szczególności jego art. 31,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją 2010/152/UE⁽³⁾ Komisja wyłączyła z finansowania przez Unię Europejską całkowitą kwotę 279 794 442,15 PLN i 25 583 996,81 EUR, w tym w szczególności kwotę 180 448 032,62 PLN wydatków poniesionych przez Polskę na środki rozwoju obszarów wiejskich powiązane z obszarami w okresie programowania 2000–2006. Jednak w załączniku do tej decyzji błędnie określono, że wspomniana kwota jest ujęta w pozycji w budżecie 6 7 0 1 „Rozliczenie rachunków Europejskiego Funduszu Rolnego Gwarancji — Dochody przeznaczone na określony cel”. Kwota ta powinna być raczej ujęta w pozycji w budżecie 6 5 0 0 „Korekty finansowe związane z funduszami strukturalnymi, Funduszem Spójności oraz Europejskim Funduszem Rybackim”, gdyż korekta dotyczy wydatków w ramach Przejściowego Instrumentu Rozwoju Obszarów Wiejskich (TRDI).

(2) Zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady

(WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFOGR i EFRROW⁽⁴⁾ kwoty wyłączone z finansowania Unii są odliczane z płatności miesięcznych dotyczących wydatków poniesionych w drugim miesiącu następującym po decyzji dotyczącej EFRG. Dlatego też kwota 180 448 032,62 PLN została przeliczona na euro według kursu walutowego z dnia 29 kwietnia 2010 r. i wyniosła 46 087 919,86 EUR.

(3) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 27/2004 z dnia 5 stycznia 2004 r. ustanawiającego przejściowe szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w odniesieniu do finansowania przez Sekcję Gwarancji EFORG rozwoju obszarów wiejskich na terytorium Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji⁽⁵⁾ decyzje Komisji dotyczące rozwoju obszarów wiejskich w Polsce muszą być wyrażane w euro. Korekty dotyczące Przejściowego Instrumentu Rozwoju Obszarów Wiejskich, wyrażone w walucie krajowej, powinny być zatem przeliczane na euro. Przeliczenie to jest dokonywane według średniego kursu walutowego obowiązującego w roku budżetowym Przejściowego Instrumentu Rozwoju Obszarów Wiejskich obejmującego wydatki, które mają być skorygowane. Zgodnie z tą metodą kwota 180 448 032,62 PLN, podlegająca korekcie w ramach wydatków Przejściowego Instrumentu Rozwoju Obszarów Wiejskich za lata 2005, 2006 i 2007, wynosi 46 430 682,69 EUR.

(4) Należy zatem odpowiednio sprostować decyzję 2010/152/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZYJĘ:

Artykuł 1

Wszelkie zapisy w załączniku do decyzji 2010/152/UE dotyczące Polski zastępuje się zapisami zawartymi w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 12.3.2010, s. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 36.

Artykuł 2

Ze względów księgowych Polska zgłasza kwotę 46 087 919,86 EUR z tytułu zwrotu w pozycji w budżecie 6 7 0 1 „Rozliczenie rachunków Europejskiego Funduszu Rolnego Gwarancji — Dochody przeznaczone na określony cel”.

Komisja wydaje nakaz zwrotu środków w wysokości 46 430 682,69 EUR w celu dokonania korekty finansowej dotyczącej Przejściowego Instrumentu Rozwoju Obszarów Wiejskich z pozycji w budżecie 6 5 0 0 „Korekty finansowe związane z funduszami strukturalnymi, Funduszem Spójności oraz Europejskim Funduszem Rybackim”.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLOȘ

Członek Komisji

ZALĄCZNIK

POZYCJA W BUDŻECIE 6 7 0 1

PC	Środek	RB	Przyczyna korekty	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Już dokonane odliczenie	Skutki finansowe
„PL	Płatności bezpośrednie	2006	Nie do końca zwektoryzowany system identyfikacji działek rolnych. Akceptacja niekwalifikowalnych gruntów do płatności. Zbyt niska liczba kontroli na miejscu w regionach o wysokim wskaźniku błędu. Błędne zastosowanie przepisów dotyczących celowej niezgodności.	Jednorazowa		PLN	- 87 534 475,32	0,00	- 87 534 475,32
PL	Płatności bezpośrednie	2006	Nie do końca zwektoryzowany system identyfikacji działek rolnych. Akceptacja niekwalifikowalnych gruntów do płatności. Zbyt niska liczba kontroli na miejscu w regionach o wysokim wskaźniku błędu. Błędne zastosowanie przepisów dotyczących celowej niezgodności.	Zryczałtowana	5,00	PLN	- 11 811 934,21	0,00	- 11 811 934,21
PL	Płatności bezpośrednie	2007	Nie do końca zwektoryzowany system identyfikacji działek rolnych. Akceptacja niekwalifikowalnych gruntów do płatności. Zbyt niska liczba kontroli na miejscu w regionach o wysokim wskaźniku błędu. Błędne zastosowanie przepisów dotyczących celowej niezgodności.	Zryczałtowana	5,00	EUR	- 2 293 418,87	0,00	- 2 293 418,87
PL	Płatności bezpośrednie	2007	Nie do końca zwektoryzowany system identyfikacji działek rolnych. Akceptacja niekwalifikowalnych gruntów do płatności. Zbyt niska liczba kontroli na miejscu w regionach o wysokim wskaźniku błędu. Błędne zastosowanie przepisów dotyczących celowej niezgodności.	Jednorazowa		EUR	- 23 290 577,94	0,00	- 23 290 577,94
PL	Audyt finansowy – przekroczenie	2008	Przekroczenie pułapów finansowych.	Jednorazowa		EUR	0,00	- 1 894 213,61	1 894 213,61
Ogółem PL (PLN)							- 99 346 409,53	0,00	- 99 346 409,53
Ogółem PL (EUR)							- 25 583 996,81	- 1 894 213,61	- 23 689 783,20

POZYCJA W BUDŻECIE 6 5 0 0

PC	Środek	RB	Przyczyna korekty	Rodzaj	%	Waluta	Kwota	Już dokonane odliczenie	Skutki finansowe
„PL	Przejęciowy Instrument Rozwoju Obszarów Wiejskich EFOGR (2000–2006)	2005	Nie do końca zwektoryzowany system identyfikacji działek rolnych. Akceptacja niekwalifikowalnych gruntów do płatności. Zbyt niska liczba kontroli na miejscu w regionach o wysokim wskaźniku błędów. Błędne zastosowanie przepisów dotyczących celowej niezgodności.	Zryczałtowana	5,00	PLN	- 1 408 667,08	0,00	- 1 408 667,08
PL	Przejęciowy Instrument Rozwoju Obszarów Wiejskich EFOGR (2000–2006)	2006	Nie do końca zwektoryzowany system identyfikacji działek rolnych. Akceptacja niekwalifikowalnych gruntów do płatności. Zbyt niska liczba kontroli na miejscu w regionach o wysokim wskaźniku błędów. Błędne zastosowanie przepisów dotyczących celowej niezgodności.	Jednorazowa		PLN	- 18 510 167,85	0,00	- 18 510 167,85
PL	Przejęciowy Instrument Rozwoju Obszarów Wiejskich EFOGR (2000–2006)	2006	Nie do końca zwektoryzowany system identyfikacji działek rolnych. Akceptacja niekwalifikowalnych gruntów do płatności. Zbyt niska liczba kontroli na miejscu w regionach o wysokim wskaźniku błędów. Błędne zastosowanie przepisów dotyczących celowej niezgodności.	Zryczałtowana	5,00	PLN	- 69 151 379,37	0,00	- 69 151 379,37
PL	Przejęciowy Instrument Rozwoju Obszarów Wiejskich EFOGR (2000–2006)	2007	Nie do końca zwektoryzowany system identyfikacji działek rolnych. Akceptacja niekwalifikowalnych gruntów do płatności. Zbyt niska liczba kontroli na miejscu w regionach o wysokim wskaźniku błędów. Błędne zastosowanie przepisów dotyczących celowej niezgodności.	Jednorazowa		PLN	- 12 943 389,24	0,00	- 12 943 389,24
PL	Przejęciowy Instrument Rozwoju Obszarów Wiejskich EFOGR (2000–2006)	2007	Nie do końca zwektoryzowany system identyfikacji działek rolnych. Akceptacja niekwalifikowalnych gruntów do płatności. Zbyt niska liczba kontroli na miejscu w regionach o wysokim wskaźniku błędów. Błędne zastosowanie przepisów dotyczących celowej niezgodności.	Zryczałtowana	5,00	PLN	- 78 434 429,08	0,00	- 78 434 429,08
Ogółem PL (PLN)							- 180 448 032,62	0,00	- 180 448 032,62
Suma całkowita (PLN)							- 279 794 442,15	0,00	- 279 794 442,15
Suma całkowita (EUR)							- 25 583 996,81	- 1 894 213,61	- 23 689 783,20*

POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNE

Porozumienie między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską w sprawie utworzenia „Rejestru służącego przejrzystości” dotyczącego organizacji i samozatrudnionych osób, zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki Unii Europejskiej

PARLAMENT EUROPEJSKI I KOMISJA EUROPEJSKA („strony niniejszego porozumienia”),

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 11 ust. 1 i 2, Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 295, oraz Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (zwane dalej łącznie „Traktatami”),

mając na uwadze, że twórcy polityki europejskiej nie działają w oderwaniu od społeczeństwa obywatelskiego, lecz utrzymują otwarty, przejrzysty i regularny dialog ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi i społeczeństwem obywatelskim,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

I. USTANOWIENIE REJESTRU SŁUŻĄCEGO PRZEJRZYSTOŚCI

1. Zgodnie ze swoim zobowiązaniem do przejrzystości strony niniejszego porozumienia postanawiają utworzyć i prowadzić wspólny rejestr – „Rejestr służący przejrzystości” (zwany dalej „rejestrem”) – w celu rejestrowania i kontrolowania organizacji i samozatrudnionych osób zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki UE.

II. ZASADY, NA JAKICH OPIERA SIĘ REJESTR

2. Rejestr jest utworzony i prowadzony w oparciu o istniejące systemy rejestracji ustanowione i uruchomione przez Parlament Europejski w 1996 r. oraz przez Komisję Europejską w czerwcu 2008 r., uzupełnione o prace właściwej wspólnej grupy roboczej Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej i o dostosowania dokonane w świetle pozyskanego doświadczenia i wkładu zainteresowanych stron ujętych w komunikacie Komisji Europejskiej z dnia 28 października 2009 r. zatytułowanym „Europejska inicjatywa na rzecz przejrzystości: rejestr grup interesu – rok później”⁽¹⁾. Podejście to nie ma wpływu na cele Parlamentu Europejskiego wyrażone w jego rezolucji z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie określenia ram dla działalności grup interesu (lobbystów) w instytucjach europejskich⁽²⁾ dotyczącej tej kwestii ani też nie przesądza o tych celach.

3. Rejestr jest utworzony i prowadzony zgodnie z ogólnymi zasadami prawa Unii, w tym z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji.

4. Przy utworzeniu i prowadzeniu rejestru respektowane są prawa posłów do Parlamentu Europejskiego do sprawowania mandatu parlamentarnego bez ograniczeń, ponadto rejestr nie

stanowi przeszkody w dostępie wyborców posłów do lokali Parlamentu Europejskiego.

5. Utworzenie i prowadzenie rejestru nie narusza uprawnień ani przywilejów stron niniejszego porozumienia, ani też nie ma wpływu na ich odpowiednie kompetencje organizacyjne.

6. Strony niniejszego porozumienia dążą do traktowania wszystkich podmiotów zaangażowanych w podobną działalność w podobny sposób i do zapewnienia jednakowych warunków w zakresie rejestracji organizacji i samozatrudnionych osób zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki UE.

III. STRUKTURA REJESTRU

7. Rejestr obejmuje następujące elementy:

a) zestaw wytycznych dotyczących:

— zakresu rejestru, rodzajów działalności podlegającej wpisowi do rejestru i wyjątków,

— sekcji określających grupy podmiotów, które mogą się zarejestrować (załącznik I),

— informacji wymaganych od rejestrujących się podmiotów, w tym wymogów dotyczących ujawniania informacji finansowych (załącznik II);

b) kodeks postępowania (załącznik III);

c) mechanizm składania skarg oraz środki mające zastosowanie w przypadku nieprzestrzegania kodeksu postępowania, w tym procedura badania i rozpatrywania skarg (załącznik IV).

⁽¹⁾ COM(2009) 612.

⁽²⁾ Dz.U. C 271 E z 12.11.2009, s. 48.

IV. ZAKRES REJESTRU

Rodzaje działalności objęte zakresem rejestru

8. Rejestr obejmuje wszelkie rodzaje działalności, oprócz wymienionych w części IV wyjątków, prowadzonej w celu wywarcia bezpośredniego lub pośredniego wpływu na procesy opracowywania lub realizacji polityki oraz podejmowania decyzji przez instytucje UE, bez względu na używane środki lub kanały komunikacyjne, na przykład zlecenie usług na zewnątrz, media, umowy z profesjonalnymi pośrednikami, ośrodki analityczne, platformy, fora, kampanie i inicjatywy obywatelskie. Powyższe rodzaje działalności obejmują między innymi: kontakty z posłami, urzędnikami lub innym personelem instytucji UE, opracowywanie, rozprowadzanie i przekazywanie pism, materiałów informacyjnych lub dokumentów do dyskusji lub zawierających stanowiska, organizowanie imprez, spotkań lub działań promocyjnych i imprez towarzyskich lub konferencji, na które wysyłane są zaproszenia do posłów, urzędników lub innego personelu instytucji UE. Do powyższych rodzajów działalności zalicza się również dobrowolny wkład w formalne konsultacje w sprawie planowanych aktów ustawodawczych lub innych aktów prawnych UE oraz w inne otwarte konsultacje i udział w tych konsultacjach.

9. Oczekuje się rejestracji ze strony wszelkich organizacji lub samozatrudnionych osób zaangażowanych w działalność wchodzącą w zakres rejestru, niezależnie od ich statusu prawnego⁽¹⁾.

Rodzaje działalności wyłączone z zakresu rejestru

10. Z zakresu rejestru wyłączone są następujące rodzaje działalności:

a) działalność dotycząca doradztwa prawnego i innego rodzaju specjalistycznego doradztwa, o ile związana jest ona z podstawowym prawem klienta do sprawiedliwego procesu, w tym prawa do obrony w postępowaniu administracyjnym, taka jak działalność prowadzona przez prawników lub innych zaangażowanych w nią specjalistów. W zakresie rejestru nie wchodzi następujące rodzaje działalności (niezależnie od konkretnych zaangażowanych stron): doradztwo i kontakty z organami publicznymi w celu dokładniejszego objaśnienia klientom ogólnego stanu prawnego, ich konkretnej sytuacji prawnej lub doradzenia im, czy konkretne kroki prawne lub administracyjne są właściwe lub dopuszczalne na mocy obowiązującego prawa; porady udzielane klientom, aby pomóc im w zagwarantowaniu zgodności ich działań z prawem; reprezentowanie w ramach procedury pojednawczej lub mediacyjnej mającej na celu uniknięcie skierowania sporu do sądu lub organu administracyjnego. Podejście to obowiązuje we wszystkich sektorach przemysłu w Unii Europejskiej i nie ogranicza się ono do pewnych szczególnych procedur (w zakresie konkurencji). Jeżeli dane przedsiębiorstwo i jego doradcy są zaangażowani jako strona w konkretną sprawę lub postępowanie sądowe lub administracyjne, wszelka działalność bezpośrednio związana z tą sprawą, która nie zmierza do zmiany istniejących ram prawnych, nie wchodzi w zakres rejestru;

b) działalność partnerów społecznych jako uczestników dialogu społecznego (związki zawodowe, stowarzyszenia pracodawców itd.) podczas wypełniania funkcji wyznaczonej dla nich w traktatach. Ma to zastosowanie odpowiednio do wszelkich podmiotów konkretnie wyznaczonych w traktatach do odgrywania roli instytucjonalnej;

c) działalność w odpowiedzi na bezpośrednie i indywidualne wnioski instytucji UE lub posłów do Parlamentu Europejskiego, takie jak jednorazowe lub regularne wnioski o udzielenie informacji faktycznych, udostępnienie danych lub przygotowanie ekspertyzy lub indywidualne zaproszenia do udziału w wysłuchaniach publicznych, do uczestnictwa w pracach komitetów konsultacyjnych lub innych podobnych forach.

Postanowienia szczególne

11. Kościoły i wspólnoty religijne nie są objęte rejestrem. Oczekuje się jednak rejestracji ze strony biur przedstawicielskich lub podmiotów prawa, biur i sieci utworzonych w celu ich reprezentowania w kontaktach z instytucjami UE, a także ich stowarzyszeń.

12. Partie polityczne nie są objęte rejestrem. Oczekuje się jednak rejestracji ze strony wszelkich organizacji stworzonych lub wspieranych przez partie, które są zaangażowane w działalność wchodzącą w zakres rejestru.

13. Władze lokalne, regionalne i gminne nie są objęte rejestrem. Oczekuje się jednak rejestracji ze strony biur przedstawicielskich lub podmiotów prawa, biur i sieci utworzonych w celu ich reprezentowania w kontaktach z instytucjami UE, a także ich stowarzyszeń.

14. Oczekuje się rejestracji ze strony sieci, platform i innych rodzajów kolektywnej działalności niemających statusu prawnego lub osobowości prawnej, lecz stanowiących faktycznie źródło zorganizowanego wpływu i zaangażowanych w działalność wchodzącą w zakres rejestru. W takich przypadkach ich członkowie powinni wskazać w swoich szeregach jedną osobę jako ich osobę wyznaczoną do kontaktów, odpowiedzialną za stosunki z administracją rejestru.

15. Działalność, jaką należy wziąć pod uwagę do celów oświadczenia finansowego w rejestrze, to czynności skierowane do wszystkich instytucji, agencji i organów UE oraz ich członków, urzędników i innego personelu. Działalność ta obejmuje również czynności skierowane do organów państw członkowskich działających na szczeblu UE, zaangażowanych w procesy decyzyjne UE.

16. Zachęca się europejskie sieci, federacje, stowarzyszenia lub platformy do opracowania wspólnych przejrzystych wytycznych dla ich członków, w których wskazane są rodzaje działalności objęte zakresem rejestru. Oczekuje się podania do publicznej wiadomości tych wytycznych.

⁽¹⁾ Nie oczekuje się wpisu do rejestru ze strony rządów państw członkowskich UE, rządów państw trzecich, międzynarodowych organizacji międzyrządowych ani ich misji dyplomatycznych.

V. ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO REJESTRUJĄCYCH SIĘ PODMIOTÓW

17. Poprzez zarejestrowanie się zainteresowane organizacje i osoby:

- zgadzają się na upublicznienie informacji dostarczanych przez nie w celu wpisania do rejestru,
- zobowiązują się do działania zgodnie z kodeksem postępowania i w odpowiednich przypadkach przedstawiają teksty wszelkich branżowych kodeksów postępowania, których zobowiązały się przestrzegać,
- gwarantują, że informacje dostarczone w celu wpisania do rejestru są prawidłowe,
- zgadzają się, aby wszelkie skargi przeciwko nim były rozpatrywane w oparciu o przepisy kodeksu postępowania stanowiącego podstawę tego rejestru,
- zgadzają się na zastosowanie wobec nich wszelkich środków przewidzianych w przypadku naruszenia kodeksu postępowania oraz uznają, że w przypadku nieprzestrzegania zasad zawartych w kodeksie postępowania mogą zostać wobec nich zastosowane środki przewidziane w załączniku IV,
- przyjmują do wiadomości, że strony niniejszego porozumienia, na wniosek i zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾, mogą być w obowiązku ujawnienia korespondencji i innych dokumentów dotyczących działalności rejestrujących się podmiotów.

VI. ŚRODKI MAJĄCE ZASTOSOWANIE W PRZYPADKU NIEPRZESTRZEGANIA KODEKSU POSTĘPOWANIA

18. Nieprzestrzeganie kodeksu postępowania przez zarejestrowane podmioty lub ich przedstawicieli może prowadzić, w następstwie dochodzenia przeprowadzonego z należyтым uwzględnieniem zasady proporcjonalności i prawa do obrony, do zastosowania środków określonych w załączniku IV, takich jak zawieszenie wpisu w rejestrze lub skreślenie z rejestru oraz – tam, gdzie ma to zastosowanie – wycofanie przepustek do Parlamentu Europejskiego wydanych danym osobom, a także w odpowiednich przypadkach ich organizacjom. Decyzja o zastosowaniu takich środków może zostać opublikowana na stronie internetowej rejestru.

19. Każdy może złożyć skargę dotyczącą podejrzenia nieprzestrzegania kodeksu postępowania i popartą faktami zgodnie z procedurą określoną w załączniku IV.

VII. WDROŻENIE

20. Sekretarze generalni Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej są odpowiedzialni za nadzór nad systemem oraz za wszystkie kluczowe aspekty jego funkcjonowania i za wspólną zgodą podejmują środki niezbędne do wdrożenia niniejszego porozumienia.

21. W celu wdrożenia systemu służby Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej ustanowią wspólną strukturę operacyjną, zwaną „wspólnym sekretariatem rejestru służącego przejrzystości”. W jego skład wejdzie grupa urzędników z Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej, na mocy uzgodnień pomiędzy właściwymi służbami. Działania wspólnego sekretariatu rejestru służącego przejrzystości są koordynowane przez kierownika działu w sekretariacie generalnym Komisji Europejskiej. Do zadań sekretariatu rejestru będzie należało wdrażanie środków podnoszących jakość zawartości rejestru.

22. Parlament Europejski będzie nadal odpowiedzialny za wydawanie i kontrolowanie długoterminowych przepustek umożliwiających wstęp do jego budynków. Takie przepustki będą wydawane jedynie osobom reprezentującym organizacje objęte obowiązkiem wpisu do rejestru lub pracującym dla takich organizacji, jeśli te organizacje lub osoby wpisały się do rejestru. Jednakże fakt wpisu nie oznacza automatycznego uprawnienia do wydania takich przepustek.

23. Chociaż system będzie obsługiwany wspólnie, strony niniejszego porozumienia mają pełną swobodę niezależnego wykorzystywania rejestru do własnych konkretnych celów, w tym do oferowania zachęt, takich jak przekazywanie zarejestrowanym podmiotom informacji o otwarciu konsultacji publicznych lub o organizacji wydarzeń.

24. Strony niniejszego porozumienia organizują odpowiednie szkolenia i projekty w zakresie komunikacji wewnętrznej, aby zwiększyć wiedzę o wspólnym rejestrze oraz o procedurze składania skarg wśród swoich członków i pracowników.

25. Strony niniejszego porozumienia podejmują odpowiednie środki zewnętrzne, aby zwiększyć wiedzę o rejestrze i promować jego wykorzystanie.

26. Na portalu internetowym „Europa” publikuje się szereg podstawowych statystyk uzyskanych z bazy danych rejestru i dostępnych za pomocą łatwej w obsłudze wyszukiwarki. Upubliczniona zawartość tej bazy danych będzie dostępna na żądanie w formatach elektronicznych, możliwych do odczytu maszynowego.

27. Po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami sekretarze generalni Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej przedstawiają coroczne sprawozdanie z działania rejestru właściwym wiceprzewodniczącym Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej.

VIII. UDZIAŁ INNYCH INSTYTUCJI I ORGANÓW

28. Radę Europejską i Radę zaprasza się do przyłączenia się do rejestru. Pozostałe instytucje, organy i jednostki organizacyjne UE zachęca się do samodzielnego korzystania z tego systemu jako instrumentu referencyjnego na potrzeby własnych kontaktów z organizacjami i samozatrudnionymi osobami zaangażowanymi w tworzenie polityki UE i jej realizację.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

IX. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

29. Przejście od istniejących rejestrów stron niniejszego porozumienia do nowego wspólnego rejestru będzie przebiegać w czasie dwunastomiesięcznego okresu przejściowego, rozpoczynającego się w dniu uruchomienia wspólnego rejestru. Organizacje i osoby wpisane obecnie do jednego z systemów wzywa się do odnowienia ich wpisu we wspólnym systemie.

Po uruchomieniu wspólnego rejestru:

— zarejestrowane podmioty będą miały możliwość przeniesienia swojego istniejącego wpisu do wspólnego rejestru w wybranym przez siebie terminie, lecz najpóźniej w dniu odnowienia ich rejestracji w Komisji Europejskiej lub – w przypadku podmiotów zarejestrowanych wyłącznie w Parlamencie Europejskim – najpóźniej przed upływem okresu dwunastu miesięcy od tego uruchomienia,

— nowy wpis lub aktualizacja istniejących danych będzie możliwa jedynie we wspólnym rejestrze.

30. Wspólny rejestr podlega przeglądowi nie później niż dwa lata po pierwszym uruchomieniu.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2011 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Komisji Europejskiej

M. ŠEŤKOVIČ
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„Rejestr służący przejrzystości”

Organizacje i samozatrudnione osoby, zaangażowane w opracowanie i realizację polityki Unii Europejskiej

Sekcje		Cechy szczególne/uwagi
I. Firmy konsultingowe/kancelarie prawne/ samozatrudnieni konsultanci		
Podsekcja	Firmy konsultingowe	Firmy prowadzące na podstawie umowy działalność obejmującą lobbying, promocję, sprawy publiczne i stosunki z organami publicznymi
Podsekcja	Kancelarie prawne	Kancelarie prawne prowadzące na podstawie umowy działalność obejmującą lobbying, promocję, sprawy publiczne i stosunki z organami publicznymi
Podsekcja	Samozatrudnieni konsultanci	Samozatrudnieni konsultanci lub prawnicy prowadzący na podstawie umowy działalność obejmującą lobbying, promocję, sprawy publiczne i stosunki z organami publicznymi
II. Lobbyści zatrudnieni przez przedsiębiorstwa i stowarzyszenia branżowe		
Podsekcja	Przedsiębiorstwa i grupy	Przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw (mające osobowość prawną lub nie) prowadzące na własny rachunek i we własnym imieniu działalność obejmującą lobbying, promocję, sprawy publiczne i stosunki z organami publicznymi
Podsekcja	Stowarzyszenia branżowe, przemysłowe i zawodowe	
Podsekcja	Związki zawodowe	
Podsekcja	Inne podobne organizacje	
III. Organizacje pozarządowe		
Podsekcja	Organizacje pozarządowe, platformy i sieci itp.	Organizacje nienastawione na zysk (mające osobowość prawną lub nie) niezależne od władz publicznych, partii politycznych lub organizacji handlowych. Obejmuje fundacje, organizacje charytatywne itp.
IV. Ośrodki analityczne, instytucje naukowe i badawcze		
Podsekcja	Ośrodki analityczne i instytucje badawcze	Specjalistyczne ośrodki analityczne i instytucje badawcze zajmujące się działaniami i polityką Unii Europejskiej
Podsekcja	Instytucje naukowe	Instytucje, których głównym celem jest kształcenie, lecz zajmujące się również działaniami i polityką Unii Europejskiej
V. Organizacje reprezentujące kościoły i wspólnoty religijne		
Podsekcja	Organizacje reprezentujące kościoły i wspólnoty religijne	Podmioty prawa, biura lub sieci prowadzące działalność przedstawicielską

Sekcje		Cechy szczególne/uwagi
VI. Organizacje reprezentujące władze lokalne, regionalne i gminne, inne podmioty publiczne lub mieszane itd.		NB: Rejestr nie dotyczy samych organów władzy.
Podsekcja	Lokalne, regionalne i gminne organy władzy (na szczeblu niższym od krajowego)	Podmioty prawa, biura przedstawicielskie, stowarzyszenia i sieci utworzone, aby reprezentować lokalne, regionalne i gminne organy władzy (na szczeblu niższym od krajowego)
Podsekcja	Inne podmioty publiczne lub mieszane itp.	Obejmuje inne organizacje publiczne lub mieszane (publiczno-prywatne).

ZAŁĄCZNIK II

INFORMACJE WYMAGANE OD REJESTRUJĄCYCH SIĘ PODMIOTÓW

I. Informacje ogólne i podstawowe

- nazwa(-y) organizacji, adres, numer telefonu, adres elektroniczny, strona internetowa,
- a) tożsamość osoby prawnie odpowiedzialnej za organizację i b) nazwisko dyrektora organizacji lub jej kierownika lub partnera zarządzającego lub, jeśli ma to zastosowanie, głównej osoby wyznaczonej do kontaktów w związku z działalnością objętą rejestrem; nazwiska osób, dla których zwrócono się o przepustki do budynków Parlamentu Europejskiego (!),
- liczba osób (członków, pracowników itp.) zajmujących się działalnością podlegającą rejestracji,
- cele/uprawnienia – dziedziny zainteresowania – rodzaje działalności – kraje, w których prowadzona jest działalność – przynależność do sieci – ogólne informacje objęte zakresem stosowania rejestru,
- w stosownych przypadkach: liczba członków (osób lub organizacji).

II. Informacje szczegółowe

A. Działalność

Główne wnioski ustawodawcze, których dotyczyły w poprzednim roku działania rejestrujących się podmiotów wchodzące w zakres rejestru służącego przejrzystości.

B. Informacje finansowe

Wszystkie dostarczone informacje finansowe powinny obejmować pełny rok działalności i odnosić się do ostatniego zamkniętego roku obrotowego w dniu wpisu do rejestru lub przedłużenia wpisu.

Podwójne liczenie nie jest wykluczone: oświadczenia finansowe sporządzone przez firmy konsultingowe lub kancelarie prawne dotyczące ich klientów (lista i skala) nie zwalniają tych klientów z ujęcia tej działalności umownej w ich własnych oświadczeniach, aby ich wysiłek finansowy nie został oszacowany zbyt nisko.

Firmy konsultingowe/kancelarie prawne/samozatrudnieni konsultanci (sekcja I załącznika I): muszą zostać podane szczegółowe informacje o obrotach związanych z działalnością objętą rejestrem, a także informacje dotyczące rangi ich klientów według następującej skali:

(w EUR)	
Obroty	Przedział
0–499 999	50 000
500 000–1 000 000	100 000
> 1 000 000	250 000

Lobbyści zatrudnieni przez przedsiębiorstwa i stowarzyszenia handlowe/branżowe (sekcja II załącznika II): muszą zostać podane szacowane koszty działalności objętej rejestrem.

Organizacje pozarządowe, ośrodki analityczne, instytucje naukowe i badawcze – organizacje reprezentujące kościoły i wspólnoty religijne – organizacje reprezentujące władze lokalne, regionalne i gminne, inne podmioty publiczne lub mieszane itp. (Sekcje III-VI załącznika I): musi zostać wskazany łączny budżet wraz z zestawieniem głównych źródeł finansowania

Dodatkowo, dla wszystkich rejestrujących się podmiotów: kwota i źródło środków finansowych otrzymanych od instytucji unijnych w ostatnim zamkniętym roku finansowym, według stanu z dnia rejestracji lub odnowienia.

(!) Rejestrujące się podmioty zostaną poproszone pod koniec procesu rejestracji o podanie tych informacji, które zostaną przekazane Parlamentowi Europejskiemu. Nazwiska osób, którym przyznano przepustki, zostaną automatycznie wpisane do systemu na podstawie aktualizacji i informacji z Parlamentu Europejskiego po wydaniu przez Parlament Europejski decyzji o przyznaniu przepustki. Rejestracja nie pociąga za sobą automatycznego uprawnienia do otrzymania przepustki do Parlamentu Europejskiego.

ZAŁĄCZNIK III

KODEKS POSTĘPOWANIA

W stosunkach z instytucjami Unii Europejskiej oraz ich członkami, urzędnikami i innym personelem, zarejestrowane podmioty:

- a) zawsze podają nazwisko i nazwę podmiotu lub podmiotów, dla których pracują lub które reprezentują; oświadczają, jakie interesy, cele lub zamiary promują, a w stosownych przypadkach określają, jakich klientów lub członków reprezentują;
- b) nie uzyskują ani nie próbują uzyskać informacji lub decyzji w nieuczciwy sposób lub za pomocą niewłaściwego nacisku lub nieodpowiedniego postępowania;
- c) w stosunkach z osobami trzecimi nie wspominają o żadnym formalnym związku z UE lub jakąkolwiek inną instytucją unijną i nie przedstawiają skutków wpisu do rejestru w taki sposób, by wprowadzić w błąd osoby trzecie lub urzędników lub inny personel UE;
- d) dbają o to, aby informacje, jakich dostarczają przy wpisie do rejestru, a następnie w ramach swojej działalności objętej rejestrem, były, wedle ich najlepszej wiedzy, pełne, aktualne i niewprowadzające w błąd;
- e) nie sprzedają osobom trzecim kopii dokumentów otrzymanych od jakiegokolwiek instytucji unijnej;
- f) nie nakłaniają członków instytucji UE, urzędników lub innego personelu UE, asystentów ani stażystów tych członków do naruszania przepisów i zasad postępowania, jakim podlegają;
- g) jeżeli zatrudniają byłych urzędników lub inny były personel UE lub byłych asystentów lub byłych stażystów członków instytucji UE, przestrzegają spoczywającego na tych osobach obowiązku stosowania się do przepisów i wymogów dotyczących poufności, jakim podlegają;
- h) przestrzegają wszelkich przepisów dotyczących praw i obowiązków byłych posłów do Parlamentu Europejskiego i byłych członków Komisji Europejskiej;
- i) informują wszelkie reprezentowane przez siebie osoby o spoczywających na nich obowiązkach w stosunku do instytucji unijnych.

Osoby reprezentujące podmioty, które zarejestrowały się w Parlamencie Europejskim, aby otrzymać nieprzenaszalną przepustkę imienną umożliwiającą im wstęp do pomieszczeń Parlamentu Europejskiego, lub pracujące dla tych podmiotów:

- j) ściśle przestrzegają przepisów art. 9 Regulaminu Parlamentu Europejskiego oraz przepisów załącznika X, a także przepisów załącznika I art. 2 akapit drugi do Regulaminu Parlamentu Europejskiego;
- k) upewniają się, że wszelka pomoc objęta przepisami załącznika I art. 2 Regulaminu Parlamentu Europejskiego jest zgłaszana do przewidzianego w tym celu rejestru;
- l) aby uniknąć ewentualnego konfliktu interesów, uzyskują uprzednią zgodę zainteresowanego posła/zainteresowanych posłów w odniesieniu do jakiegokolwiek stosunku umownego z asystentem posła lub jego zatrudnienia, a następnie zgłaszają to do rejestru.

ZAŁĄCZNIK IV

PROCEDURA DOCHODZENIA I ROZPATRYWANIA SKARG**Etap 1: Składanie skarg**

1. Skargi można składać za pomocą standardowego formularza znajdującego się na stronie internetowej rejestru. Formularz ten obejmuje informacje o zarejestrowanym podmiocie, którego dotyczy skarga, nazwisko i dane kontaktowe składającego skargę oraz opis skargi wraz z, co do zasady, dokumentami i innymi materiałami uzasadniającymi skargę. Skargi złożone anonimowo nie są rozpatrywane.
2. W skardze wskazuje się przepis lub przepisy kodeksu postępowania, które zdaniem składającego skargę zostały naruszone. Skargi dotyczące danych zawartych w rejestrze są rozpatrywane jako zarzuty naruszenia lit. d) kodeksu postępowania ⁽¹⁾.
3. Składający skargę musi co do zasady załączyć dokumenty lub inne materiały na poparcie skargi.

Etap 2: Decyzja o dopuszczalności

4. Wspólny sekretariat rejestru służącego przejrzystości:
 - a) sprawdza, czy przedstawione dowody – dokumenty, inne materiały lub osobiste oświadczenia – wystarczająco uzasadniają skargę; aby być dopuszczalnymi, dowody powinny co do zasady pochodzić od zarejestrowanego podmiotu, którego dotyczy skarga, lub z dokumentu wystawionego przez osobę trzecią;
 - b) na podstawie takiego sprawdzenia podejmuje decyzję o dopuszczalności skargi;
 - c) jeśli uzna skargę za dopuszczalną, rejestruje skargę i wyznacza termin (20 dni roboczych) na podjęcie decyzji w sprawie zasadności skargi.
5. Jeżeli skarga zostanie uznana za niedopuszczalną, informuje się o tym składającego skargę na piśmie zawierającym uzasadnienie decyzji. Jeżeli skarga zostanie uznana za dopuszczalną, przeprowadza się dochodzenie zgodne z przedstawioną poniżej procedurą.

Etap 3: Dochodzenie

6. Po rejestracji skargi wspólny sekretariat rejestru służącego przejrzystości informuje na piśmie zarejestrowany podmiot o skardze, która go dotyczy, oraz o jej treści i zwraca się do tego podmiotu o przedstawienie w terminie 10 dni roboczych wyjaśnień, argumentów lub innych dowodów na obronę.
7. Wszystkie informacje zebrane w trakcie dochodzenia są rozpatrywane przez wspólny sekretariat rejestru służącego przejrzystości.
8. Wspólny sekretariat rejestru służącego przejrzystości może postanowić o wysłuchaniu zarejestrowanego podmiotu, którego dotyczy skarga, lub składającego skargę.

Etap 4: Decyzja w sprawie skargi

9. Jeżeli w trakcie dochodzenia okaże się, że skarga nie jest uzasadniona, wspólny sekretariat rejestru służącego przejrzystości informuje obie strony o decyzji w tej sprawie. Jeżeli skarga jest uzasadniona, zarejestrowany podmiot może zostać tymczasowo zawieszony w rejestrze w oczekiwaniu na podjęcie kroków w celu rozwiązania problemu (zob. ustępy 11–14 poniżej) lub można wobec niego zastosować środki takie jak długoterminowe zawieszenie wpisu do rejestru lub skreślenie z rejestru, a w stosownym przypadku wycofanie przepustki umożliwiającej wstęp do Parlamentu Europejskiego (zob. etap 6 i 7 poniżej).

Etap 5: Środki mające zastosowanie w przypadku nieprzestrzegania kodeksu postępowania

10. Środki, jakie można zastosować w przypadku nieprzestrzegania kodeksu postępowania, są zróżnicowane: od tymczasowego zawieszenia do skreślenia z rejestru (zob. tabela poniżej).
11. Jeżeli zostanie dowiedzione, że dane figurujące w rejestrze są nieprawidłowe lub niepełne, rejestrujący się podmiot otrzyma wniosek o ich korektę w terminie ośmiu tygodni, w trakcie którego jego wpis do rejestru jest zawieszony. W tym okresie nie odbiera się przepustki umożliwiającej wstęp do Parlamentu Europejskiego, jeżeli dany podmiot ją posiada.

⁽¹⁾ Zgodnie z tą lit. d) rejestrujące się podmioty w swoich stosunkach z instytucjami UE i ich członkami, urzędnikami i innym personelem „dbają o to, aby informacje, jakich dostarczają przy wpisie do rejestru, a następnie w ramach swojej działalności objętej rejestrem, były, wedle ich najlepszej wiedzy, pełne, aktualne i niewprowadzające w błąd”.

12. Jeżeli zarejestrowany podmiot skoryguje dane w terminie ośmiu tygodni, wskazanym w ust. 11, jego wpis do rejestru staje się ponownie ważny. Jeżeli ten podmiot nie podejmie działań w terminie ośmiu tygodni, wskazanym w ust. 11, można zastosować w stosunku do niego odpowiedni środek.
13. Jeżeli zarejestrowany podmiot zwróci się o przedłużenie terminu do korekty informacji zgodnie z ust. 11 i uzasadni swój wniosek w wystarczający sposób, okres zawieszenia może zostać przedłużony.
14. W przypadku nieprzestrzegania kodeksu postępowania z innych powodów, wpis do rejestru danego podmiotu może zostać zawieszony na okres ośmiu tygodni, w trakcie których Parlament Europejski i Komisja Europejska podejmują ostateczną decyzję o ewentualnym zastosowaniu danego środka lub środków.
15. Ewentualnej decyzji o skreśleniu zarejestrowanego podmiotu z rejestru towarzyszy zakaz ponownego wpisu do rejestru przez okres jednego roku lub dwóch lat.

Etap 6: Decyzja o zastosowaniu danego środka

16. Właściwe służby Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej sporządzają wspólnie projekt decyzji o zastosowaniu danego środka i przekazują go sekretarzom generalnym obu instytucji w celu podjęcia ostatecznej decyzji. Informuje się o tym właściwych wiceprzewodniczących Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej.
17. Wspólny sekretariat rejestru służącego przejrzystości bezzwłocznie informuje obie strony (składającego skargę i zarejestrowany podmiot, którego dotyczy skarga) o podjętym środku i stosuje go.

Etap 7: Odebranie (w stosownym przypadku) przepustki umożliwiającej wstęp do Parlamentu Europejskiego

18. W przypadku gdy decyzja o skreśleniu z rejestru pociąga za sobą odebranie przepustki lub przepustek umożliwiającej(-ych) wstęp do Parlamentu Europejskiego, Sekretarz Generalny Parlamentu Europejskiego przekazuje tę decyzję właściwemu kwestorowi, kierując do niego wniosek o zezwolenie na odebranie takiej przepustki (takich przepustek) będących w posiadaniu danej organizacji lub osoby.
19. Do zarejestrowanego podmiotu kieruje się wniosek o zwrot wszystkich lub niektórych przepustek do PE w terminie 15 dni.

Tabela środków mających zastosowanie w przypadku nieprzestrzegania kodeksu postępowania

	Stopień nieprzestrzegania kodeksu	Środek	Wpisanie środka do rejestru	Wycofanie przepustki do PE
1	Niezamierzone niezastosowanie się do przepisów, niezwłocznie skorygowane	Pisemne upomnienie zawierające fakty i sposób ich naprawienia	Nie	Nie
2	Umyślne niezastosowanie się do kodeksu wymagające zmiany postępowania lub korekta informacji w rejestrze w przewidzianym terminie	Tymczasowe zawieszenie na maksymalny okres sześciu miesięcy lub do czasu wykonania wymaganych działań korygujących w wyznaczonym terminie	Tak, przez okres zawieszenia	Nie
3	Stałe nieprzestrzeganie kodeksu — brak zmiany postępowania — brak korekty informacji w przewidzianym terminie	Skreślenie z rejestru na okres jednego roku	Tak	Tak
4	Poważne, umyślne nieprzestrzeganie kodeksu	Skreślenie z rejestru na okres dwóch lat	Tak	Tak

SPROSTOWANIA

Protokół o sprostowaniu do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, podpisanej w Brukseli dnia 6 października 2010 r.

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 127 z dnia 14 maja 2011 r.)

Niniejsze sprostowanie zostało sporządzone w drodze protokołu o sprostowaniu, podpisanego w Brukseli dnia 30 czerwca 2011 r., którego depozytariuszem jest Rada.

1. Strona 35, przypis (36) do art. 7.30 lit. a):

zamiast: „⁽³⁶⁾ Lub zawężaniu marży w przypadku Strony WE.”,

powinno być: „⁽³⁶⁾ Lub zawężaniu marży w przypadku Strony UE.”.

2. Strona 42, art. 8.4, ust. 1:

zamiast: „[...], Strony ⁽⁴⁶⁾ mogą podjąć środki ochronne, które są absolutnie niezbędne ⁽⁴⁷⁾, [...]”,

powinno być: „[...], środki ochronne, które są absolutnie niezbędne ⁽⁴⁶⁾, mogą zostać podjęte przez Strony ⁽⁴⁷⁾, [...]”.

3. Strona 42, przepisy (46) i (47):

zamiast: „⁽⁴⁶⁾ Wspólnota Europejska, państwa członkowskie Unii Europejskiej lub Korea.

⁽⁴⁷⁾ W szczególności środki ochronne, o których mowa w niniejszym artykule, powinny być stosowane tak, aby:

- a) nie oznaczały one utraty własności;
- b) nie stanowiły praktyki naliczania podwójnego lub wielokrotnego kursu wymiany;
- c) nie kolidowały w inny sposób ze zdolnościami inwestorów do zarabiania rynkowej stopy zwrotu na terytorium Strony, która wprowadziła środki ochronne na wszelkie aktywa podlegające ograniczeniom;
- d) nie prowadziły one do zbędnych szkód w interesach handlowych, gospodarczych lub finansowych drugiej Strony;
- e) miały charakter tymczasowy i by odchodziło się od nich stopniowo wraz z poprawą warunków, które doprowadziły do wprowadzenia środków; oraz
- f) informacje o nich były publikowane niezwłocznie przez właściwe organy odpowiedzialne za politykę walutową.”,

powinno być: „⁽⁴⁶⁾ W szczególności środki ochronne, o których mowa w niniejszym artykule, powinny być stosowane tak, aby:

- a) nie oznaczały one utraty własności;
- b) nie stanowiły praktyki naliczania podwójnego lub wielokrotnego kursu wymiany;
- c) nie kolidowały w inny sposób ze zdolnościami inwestorów do zarabiania rynkowej stopy zwrotu na terytorium Strony, która wprowadziła środki ochronne na wszelkie aktywa podlegające ograniczeniom;
- d) nie prowadziły one do zbędnych szkód w interesach handlowych, gospodarczych lub finansowych drugiej Strony;
- e) miały charakter tymczasowy i by odchodziło się od nich stopniowo wraz z poprawą warunków, które doprowadziły do wprowadzenia środków; oraz
- f) informacje o nich były publikowane niezwłocznie przez właściwe organy odpowiedzialne za politykę walutową.”

⁽⁴⁷⁾ Unia Europejska, państwa członkowskie Unii Europejskiej lub Korea.”

4. Strona 49, art. 10.25 ust. 3 lit. a):

zamiast: „[...] określonego w art. 10.18 ust. 3 i 10.18 ust. 4 [...]”,

powinno być: „[...] określonego w art. 10.18 ust. 3 i art. 10.18 ust. 4 [...]”.

5. Strona 49, przypis (58):

zamiast: „[...], o których mowa w art. 10.18 ust. 3 i 10.18 ust. 4 [...]”,

powinno być: „[...], o których mowa w art. 10.18 ust. 3 i art. 10.18 ust. 4 [...]”.

6. Strona 52, przypis (68):

zamiast: „⁽⁶⁸⁾ W rozumieniu art. 10.2 ust. 2 lit. a) to h).”,

powinno być: „⁽⁶⁸⁾ W rozumieniu art. 10.2 ust. 2 lit. a) do h).”.

7. Strona 64, art. 13.14 ust. 4:

zamiast: „4. Komitet może zasięgać porady jednej z Wewnętrznych Grup Doradczych lub do obu, [...]”,

powinno być: „4. Komitet może zasięgać porady jednej z Wewnętrznych Grup Doradczych lub obu, [...]”.

8. Strona 832, załącznik 2-A, pozycja „5211 20 00”, kolumna „Opis”, tiret pierwsze:

zamiast: „– Bleached” (*),

powinno być: „– Bielone”.

9. Strona 833, załącznik 2-A, pozycja „5211 49 90”, kolumna „Opis”, tiret drugie:

zamiast: „– Printed” (*),

powinno być: „– Drukowane”.

10. Strona 863, załącznik 2-A, pozycja „6005 34”, kolumna „Opis”, tiret:

zamiast: „– Printed” (*),

powinno być: „– Drukowane”.

11. Strona 1010, załącznik 2-A, pozycja „8452 10 11”, kolumna „Opis”, tiret:

zamiast: „– – Maszyny do szycia o wartości jednostkowej (z wyłączeniem ram, stołów lub części meblowych) większej niż 65 €” (**),

powinno być: „– – Maszyny do szycia o wartości jednostkowej (z wyłączeniem ram, stołów lub części meblowych) większej niż 65 EUR”.

12. Strona 1388, pierwszy Protokół, załącznik II, pozycja HS „7006”, kolumna „Opis produktu”, tiret pierwsze:

zamiast: „– Szyby pokryte powłoką z metalu dielektrycznego, półprzewodnikowego zgodnie z normami SEMII ⁽⁸⁾”,

powinno być: „– Płyty szklane pokryte cienką powłoką dielektryczną i z półprzewodnika zgodnie z normami SEMII ⁽⁸⁾”.

(*) Opisy „– bleached”, „– printed” i „– – printed” były pisane małą literą na początku w podpisanej Umowie o wolnym handlu. Odpowiadające im opisy zapisano wielką literą w tekście Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 832, 833 i 863.

(**) Błąd w podpisanej Umowie o wolnym handlu. Tekst Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 1010, jest poprawny.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

